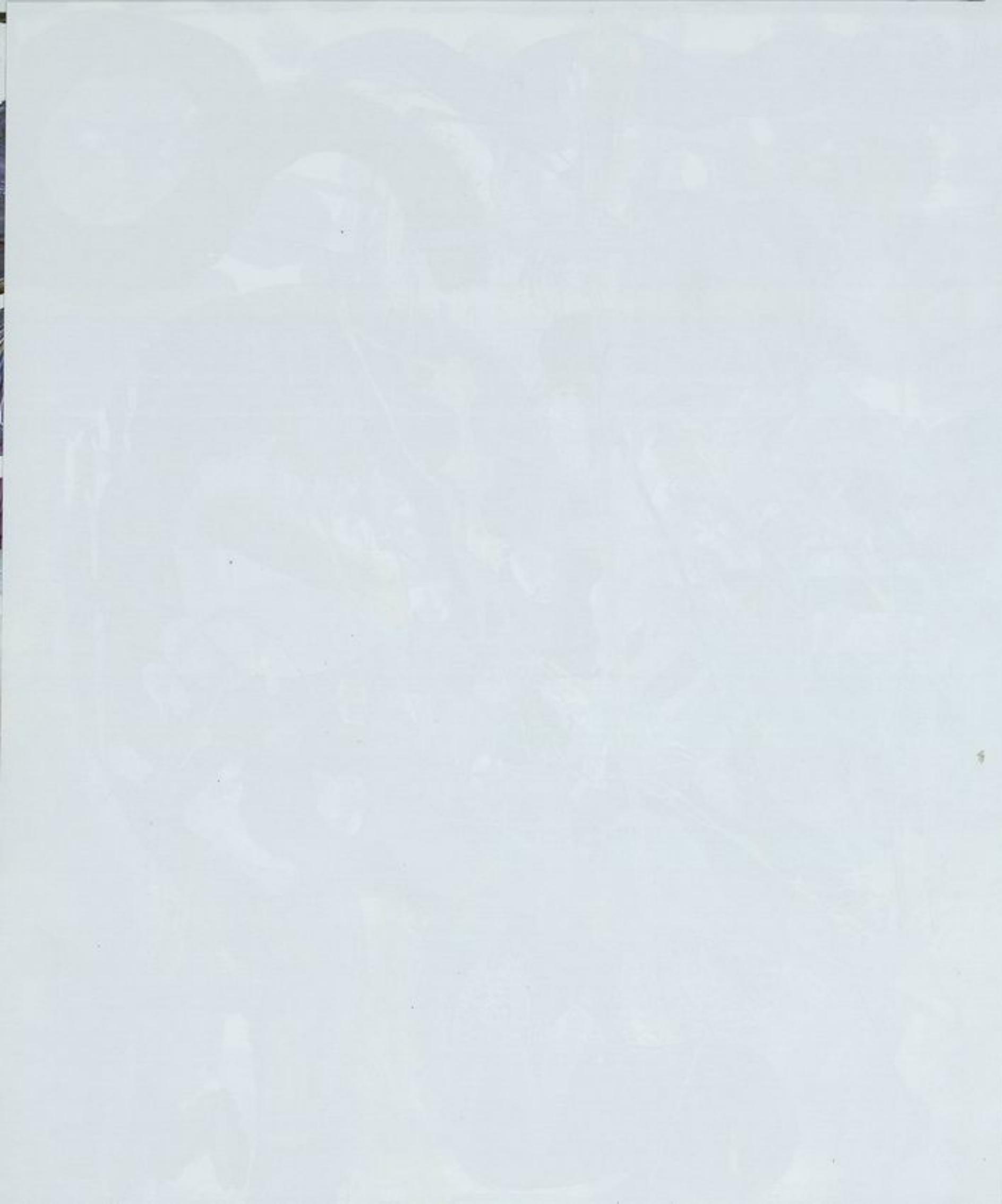

- **ילדים כתבים שלום** • Children Write for Peace • **الילדים يكتبون السلام** •
- **ילדים כתבים שלום** • Kinder schreiben für den Frieden

For Michael

On the occasion of his 50th birthday

From his wife Ellen and his friends

Für Michael

Zum 50. Geburtstag

von seiner Frau Ellen und seinen Freunden

Kinder schreiben für den Frieden

Wir wollen die Freiheit zusammen mit dieser Gedächtnisgabe verehren und
durch die Erinnerung daran, dass Frieden nicht leicht
gewonnen wird, bestärken oder ermutigen, all die Zukunftswünsche und
-hoffnungen aufzurufen und aufzustützen.

Lydia und Michaela

Editorial Board:

Rachel Aharoni
Danny Wieler
Salem Jubran
Yifat Yanuka
Joram Meron
Riad Kabha
Etti Amram
Rafael & Ursula-Chava Rosenzweig

Translations:

Adina Ben-Chorin
Dr. Mohamed Abdel Aziz
Nehemia Jacobus
Hannah Amit-Kochavi
Abraham Robinson
Rafael Rosenzweig

Acknowledgments:

Nava Gaisenberg
Amira Hagani
Khadra Hag Ahmad
Jodi Cnaan
Saul Podemski
Limor Regev

Graphic Design:

Haim Ron

Production: Givat Haviva
Pre Printing: EL-OT Ltd.
Printing: Rav-Gon

This book was published with the generous support of Ellen and Michael Ringier, Switzerland
Givat Haviva thanks all the children who contributed their poems and drawings for this book.

ISBN 965-555-020-6

Second Edition – November 2000

© 2000 All rights reserved to Givat Haviva

No part of this book may be reprinted or reproduced or utilized in any form or by any electronic, mechanical, or other means, now known or hereafter invented, including photocopying and recording, or in any information storage or retrieval system, without permission in writing from the publishers.

Children Write for Peace

Kinder schreiben für den Frieden

GIVAT HAVIVA

About the translations:

The authors of these poems – and it is perhaps significant that most of them are girls – are between 7 and 14 years old. They did not know much about literary theories, rhyming or what is generally known as rules of expression. They wrote away, sometimes influenced by what they had experienced through TV or radio, or even by listening to adults' conversations.

All this made translating a difficult task. Naturally, it was not always possible to use in another language both the original expressions and the poetic forms. In all these cases received the content first priority. Children, even when they write, are not miniature grown-ups. They are human beings with their own world, which one has to take seriously if one wants to grasp its significance. This is especially true for these little works which are the result of the crash between their own world, which also may be imperfect, and what we, the adults, have made of it. I have learned a good deal from these poems and I hope that we have succeeded to pass on some of this to the readers of these translations.

Rafael Rosenzweig

Wetzikon (Switzerland) and Givat Olga (Israel)

April 1999

Zu den Übersetzungen:

Die Verfasser und Verfasserinnen dieser Gedichte – bezeichnenderweise sind es mehr Mädchen als Jungen – sind zwischen 7 und 14 Jahre alt. Sie wissen noch nicht viel oder auch gar nichts von literarischen Theorien, von Versmassen und von sogenannten Gesetzmässigkeiten. Sie schreiben so, wie es ihnen in den Sinn kommt, gelegentlich beeinflusst von dem, was sie beim Lesen und Hören mitbekommen haben. Ihre Wortwahl, die sich naturgemäss mit dem Alter verändert, ist oft eine Mischung von eigenem, natürlich kindlichem Ausdruck und von Phrasen, die sie wohl meist im Fernsehen oder auch im Radio, sowie gelegentlich bei mitgehörten Gesprächen von Erwachsenen, aufgeschnappt haben.

Das alles stellte den Übersetzer vor eine schwierige Aufgabe. Es liegt auf der Hand, dass nicht in jedem Fall die oft eigenwilligen Formulierungen zusammen mit den äusseren Formen wiedergegeben werden konnten. Wie bei den VerfasserInnen selbst hatte der Inhalt hier erste Priorität. Danach kam die Form – freie oder auch gebundene Rhythmen, oft unregelmässige und etwas unbeholfene Reime – und zuletzt kam die Wortwahl, die wesentlich vom Alter der VerfasserInnen her bestimmt wurde. Dabei ist allerdings zu beachten, dass diese oft eine höchst überraschende sprachliche Reife erreicht haben.

Auf Hebräisch sich reimende Verse zu schreiben ist einfacher als auf Deutsch, da es standardisierte Endsilben gibt, wie etwa das ...im für männliche und das ...ot für weibliche Substantive im Plural. Dieser, aber nicht nur dieser, Unterschied zwischen den beiden Sprachen erzwang gelegentlich kleine sprachliche Änderungen. Ich habe versucht, diese innerhalb der bereits erwähnten Kriterien zu belassen. Kinder, auch wenn sie sich schriftstellerisch betätigen, sind keine Miniaturerwachsene. Sie sind Menschen mit einer eigenen Welt, die ernst genommen werden müssen, wenn man sie verstehen will. Das gilt ganz besonders von diesem kleinen Werk, dem Resultat des Zusammenstosses der eigenen, nicht immer heilen Welt und dem, was wir Erwachsene aus ihr gemacht haben. Ich habe viel aus diesen Gedichten gelernt und hoffe, dass es gelungen ist, einiges davon auch den Lesern der Übersetzung zu vermitteln.

Rafael Rosenzweig

Wetzikon (Schweiz) und Giv'at Olga (Israel),

im April 1999

Contents

Poems

	Page Number
Shira Prat	10
Ma'moon Muneer Adawee	12
Bat-Chen Shachak	14
Mani Kana'an Sara'ini	16
Doron Karmi	18
Mabsam Muhamad Khalayleh	20
Nofar Yosef	22
Khaznah Rajab Manaa	24
Nadav Lisai	28
Bishr Mash'hoor Bishr	30
Linoy Dadon	32
Maram Radee Aazzah	34
Moran Sagiv	36
Umniyah Mahmood Aaref Mulhem	38
Renana Miskin	42
Munah Sa'eed Kadamani	44
Racheli Levi	46
Shareen Noor Rageb	50
Galit Amitzur	52
Shada Hani Farooja	54
Sharon Blum	56
Maleka Rayek Nakhleh	58
Ben-Lee Margai	60
Amal Mukhlis Toma	62

Drawings

Iman Massalha – Kefar Kara	1
Neta Peretz – Mevo'ot Eron	
Hanin Raga – Um El Fahem	25
Alla Ahmad – Um El Fahem	26
Hanan Asale – Kefar Kana	39
Amne Jamal – Um El Fahem	40
Nivin Atamne – Kefar Kara, Hila – Hadera	64
Muhamad Adel – Kefar Kara	85
Alla Ahmad – Um El Fahem	86
Neta Peleg – Mevo'ot Eron	95
Liron Seidmann – Mevo'ot Eron	96
Nivin Atamne – Kefar Kara	113
Rima Reda – Um El Fahem	114
Rana Massarwa – Kefar Kara	123
Tal Afek – Mevo'ot Eron	124

Preface

"Children Write for Peace" is a project among many within the wide range of work at Givat Haviva, which I have been following during the last years. Givat Haviva has undoubtedly achieved a lot within the demanding goal to work on the peace process between Jewish-Israeli and Arab-Israeli children and grown-ups. Just as any other undertaking in life, the work at Givat Haviva needs support from outside; and just as all achievements of individuals rely on a friendly helpful background of other individuals, the present project "Children Write for Peace" has come true with the help of friends.

My best friend in my life and with respect to my work is my husband Michael – and it so happened that we celebrated his 50th birthday at the same time as Givat Haviva looked back to 50 years of both challenging and fruitful work. "Children Write for Peace" is dedicated to Michael, but "for Michael" means it has been made possible by the financial contribution of Michael's friends.

I therefore take the occasion to thank Michael and his friends for this and congratulate Givat Haviva to another outstanding performance of its 50 years of excellence in performance.

Let's hope that the peace we all yearn for will be achieved the sooner the better – until then Givat Haviva shall have to rely on its friends throughout the world, Michael is one of them and so am I.

Ellen Ringier
July 1999

Einleitung

“Kinder schreiben für den Frieden” ist eines der vielen Projekte, die zu dem weitgespannten Bogen der Arbeit, die in Givat Haviva geleistet wird, gehören, und die ich im Lauf der letzten Jahre verfolgt habe. Es kann kein Zweifel daran bestehen, dass Givat Haviva im Rahmen der anspruchsvollen Tätigkeit der Förderung des Friedensprozesses zwischen jüdischen und arabischen Kindern und Erwachsenen in Israel viel erreicht hat. Wie jede andere Tätigkeit braucht die Arbeit von Givat Haviva äussere Unterstützung. Und genau so, wie individuelle Erfolge auf dem freundschaftlichen Hintergrund anderer Individuen beruhen, ist dieses Projekt “Kinder schreiben für den Frieden” mit der echten Hilfe von Freunden zustande gekommen.

Der beste Freund meines Lebens und in Bezug auf meine Arbeit ist mein Ehemann Michael, und so geschah es, dass wir seinen fünfzigsten Geburtstag zur selben Zeit feierten als Givat Haviva auf fünfzig Jahre fruchtbare und herausfordernde Wirkung zurückblicken konnte. Der Band “Kinder schreiben für den Frieden” ist Michael gewidmet, aber “für Michael” bedeutet, dass er durch finanzielle Unterstützung seiner Freunde zustande gekommen ist.

Ich nutze deswegen diese Gelegenheit, um Michael und seinen Freunden dafür zu danken und Givat Haviva für ein weiteres aussergewöhnliches Werk zu gratulieren, das sich in die aussergewöhnlichen Erfolge der letzten fünfzig Jahre einreihrt.

Lasst uns hoffen, dass der Friede, den wir alle ersehnen, so rasch wie möglich Wirklichkeit wird. Bis dahin wird Givat Haviva sich auf Hilfe der Freunde aus aller Welt stützen müssen. Einer davon ist Michael, und ebenso –

Ellen Ringier

Juli 1999

Children Write for Peace

Givat Haviva which has promoted over the last fifty years education for peace and democracy as well as for tolerance, co-existence and social solidarity, initiated in the beginning of 1999 a contest "Children Write for Peace". Hundreds of poems were sent in from all parts of the country – all of them typified by a deep longing for peace within a large segment of the population which usually does not express itself in public: the children in Israel, both Jews and Arabs. The winners were a Jewish girl, Shira Prat, and an Arab boy, Ma'moon Muneer Adawee. All the poems received were given to the State's President, Mr. Ezer Weizman, who received the winners in his residence. This volume contains a limited choice from the hundreds of poems we received. They are accompanied by drawings whose central theme is peace. They were created by Jewish and Arab children who participated in a creative workshop which is run throughout the year in Givat Haviva's Art Center.

Lines and color, the rich similes from nature, the symbol of the dove with the olive twig in its beak, the prayers and the dreams – those are the tools used by the children to express their anticipation of the peace to come. They are well aware of the painful reality into which they were born, as they are of the naivete of their dreams. Nevertheless they are unwilling to forgo their right to dream, as 9 and a half year old Galit Amitzur has put it:

"Perhaps it's only a small foolish dream
of a girl not versed in worldly ways
But maybe, maybe, from dreams like these
we can build real peace, not make believe."

Within the framework of the contest we received a number of poems by the late Bat-Chen Shahak, a fifteen year old girl who was killed during a terror attack in Tel Aviv. After this tragedy, her parents devoted themselves to meetings between Jews and Palestinians. They consider this activity to be part of their daughters legacy. Bat-Chen's poems did not enter the contest, but we are publishing one of them in this volume. It combines fears from what is about to happen with longings for a world of peace and hope.

I am happy to thank Dr. Ellen Ringier from Switzerland, a true friend and supporter of Givat Haviva. Thanks to her initiative and generous contribution we were able to publish this volume. As she has pointed out in her preface, this edition is dedicated to Michael, her husband and companion as a present on the occasion of his fiftieth birthday which occurs in the same year in which Givat Haviva's jubilee is being celebrated. Michael's congratulants have also contributed towards the costs of publishing this book.

Special gratitude is due to Ms. Ursula-Chava Rosenzweig, the tireless President of the Swiss Friends of Givat Haviva, who has spared no effort to make this project come true.

Dr. Rachel Aharoni
Director of Givat Haviva
July 1999

Kinder schreiben für den Frieden

Givat Haviva fordert seit fünfzig Jahren die Erziehung zu Frieden und Demokratie, zu Toleranz und zu gesellschaftlicher Solidarität. 1999 wurde ein Wettbewerb "Kinder schreiben für den Frieden" veranstaltet. Aus allen Teilen Israels kamen Hunderte von Gedichten. Alle standen im Zeichen der grossen Sehnsucht nach Frieden. Ein beträchtlicher Teil der Gesellschaft, der sonst nicht vernommen wird, meldete sich zu Wort: Jüdische wie arabische Kinder von Israel. Den ersten Platz erhielten die Gedichte eines jüdischen Mädchens – Shira Prat – und eines arabischen Jungen – Ma'moon Muneer Adawee. Alle im Rahmen dieses Wettbewerbs eingesandten Gedichte sind als Geschenk dem Staatspräsidenten Ezer Weizman übergeben worden, der die Gewinner in seinem Amtssitz empfing.

Dieser Band, der eine kleine Auswahl der Gedichte enthält, ist mit Friedensbildern illustriert, die von jüdischen und arabischen Kindern gemalt wurden, welche ganzjährig an einem kreativen Workshop im Kunstzentrum von Givat Haviva teilgenommen haben.

Mit Form und Farbe, mit reichen Vergleichen mit der Natur, mit dem Symbol der Taube, die einen Ölzweig im Schnabel trägt, in Gebeten und mit Träumen drücken die Kinder ihre Friedenserwartungen aus. Sie sind sich der schwierigen und schmerzhaften Wirklichkeit, in die sie geboren wurden, völlig bewusst. Ebenso wissen sie um die Naivität ihrer Träume. Und trotzdem sind sie nicht bereit, auf ihr Recht zu träumen zu verzichten. Galit Amitzur, 10, hat es so ausgedrückt:

"Vielleicht ist das nur ein kleiner dummer Traum
eines Mädchens, das die Welt nicht versteht –
aber vielleicht kann man aus solchen Träumen
einen echten Frieden bauen, und nicht nur ein Wunder."

Im Rahmen des Wettbewerbs bekamen wir auch eine Reihe von Gedichten die Bat-Chen Shachak s.A. geschrieben hat. Mit 15 Jahren ist sie ist bei einem Terrorakt in Tel Aviv umgekommen. Seitdem widmen sich ihre Eltern der Verständigung zwischen Juden und Palästinensern und wollen so das Vermächtnis ihrer Tochter erfüllen. Die Gedichte von Bat-Chen waren nicht Teil des Wettbewerbs, aber wir hielten es für richtig, eines davon in diesem Band zu veröffentlichen. Es ist erfüllt von grossen Befürchtungen vor der Zukunft und von mächtiger Sehnsucht nach einer Welt des Friedens und der Hoffnung.

Es ist mir ein herzliches Anliegen, Frau Dr. Ellen Ringier aus der Schweiz herzlich zu danken. Sie ist eine treue Freundin von Givat Haviva, und ohne ihre Initiative und grossmütige Spende hätte dieser Band nicht erscheinen können. Diese Auflage ist, wie in ihrer Einleitung ausgeführt, ihrem Gatten Michael gewidmet, ihrem treuen Weggenossen, als Geschenk zu seinem fünfzigsten Geburtstag, der im selben Jahr stattfindet, in dem auch wir fünfzig Jahre Givat Haviva feiern. Die Freunde und Freundinnen von Herrn Ringier haben mit ihren Beiträgen die Herausgabe dieses Bandes tatkräftig unterstützt. Ein besonderer Dank gebührt Frau Ursula-Chava Rosenzweig, der tatenreichen Präsidentin der Schweizer Freunde von Givat Haviva, die unermüdlich an der Herausgabe des Buches gearbeitet hat.

Dr. Rachel Aharoni
Direktorin von Givat Haviva
Juli 1999

The Children of Two Sides

Sometimes I wonder, what if I was someone else
Not born in Israel, but in Palestine?
After all, it's the same place, so why two different names?
And if I was born on the other side of the Green Line*?
Is my world here so different, so far?
Perhaps, perhaps there is a girl there like me, naive,
Who asks: What would it be like if I were different?
I'm sure she plays hopscotch and ball, just like me,
And hates it when her father goes to the reserves
"Just so we can be ready...in case..."
She, too, must be sick of things as they are...

In a few years, when I am a soldier,
What will I tell that girl then?
If only there would be real peace!
I bet she wants it as much as I do!
Sure, we have some agreements and signatures
But also attacks and bombs
And daily news of those wounded or killed
They also cry over their dead...

So, for my sake and her sake, and all of the children,
Let us make peace between the two sides!
Let us behave like human beings,
And make an end to tears and blood!!!

Shira Prat, Age 12, Kfar Hess

* The Green Line – the line of the border between the State of Israel and the West Bank and the Gaza Strip drawn on the maps before 1967

Die Kinder zwischen den Fronten

Manchmal kommt es mir in den Sinn:

Wie wäre es wenn ich anders bin?

Wenn ich statt in Israel geboren

in Palästina zur Welt gekommen wäre?

Es ist doch derselbe Ort – warum also die zwei Namen?

Und was wäre geschehen, wenn ich von jenseits der grünen Linie* stammte?

Ist denn meine Welt hier wirklich so verschieden und fern?

Vielleicht, vielleicht gibt es auch dort ein unschuldiges Mädchen wie ich,

die fragt: was wäre, wenn ich anders wäre, anders für mich?

Sicher hasst auch sie es, wenn ihr Vater Dienst tut

“Nur weil wir uns auf alles vorzubereiten haben, mit Mut.”

Sicher spielt auch sie mit Springseil und Bällen,

Und hat auch genug von all den Vorfällen.

Und wenn ich Armeedienst mache, in einigen Jahren,

was kann ich dem Mädchen dann noch sagen?

Ach, wenn bis dann Frieden wäre ganz wirklich –

sie will das sicher, genau wie ich

Zwar gibt es Verträge und Unterschriften,

aber immer noch wollen wir uns vernichten.

Tagtäglich gibt es Verwundete und Leichen

Ich bin sicher: Auch sie müssen ob ihrer Toten weinen.

Für mich und für sie und alle anderen:

Lasst uns endlich zum Frieden gelangen!

Macht endlich Schluss mit Tränen und Blut –

lasst uns Menschen sein, seid einfach gut!!!

Shira Prat, Alter 12, Kfar Hess

* Grüne Linie: Die Grenze zum Westjordanland und zum Gazastreifen, vor 1967, die in den israelischen Landkarten als eine grüne Linie eingezeichnet war.

Prayer

Like dawn emerging out of the night
Out of the heart of darkness
Like the sun sending out its rays
Melting bad dreams
Such, my beloved ones,
Is the light of peace.

Like children's smiles
Like the reviving breath that sends forth hope
Like a mother whose eyes
Send out love for future generations
Such, my beloved ones
Is the spring of peace.

From our tortured holy land
From our land seeped in pure prophethood
From our land, land of purity and faith
We pray
O Lord, give us the peace that you possess
Give hope and joy to the children of peace
O Lord of peace!

Ma'moon Muneer Adawee, Age 12, Tur'aan

Gebet

Wie der Morgen der aus der Nacht schlüpft
aus der Dunkelheit

Wie die Sonne ihre Strahlen ausschickt
und die schlechten Träume besänftigt
so, meine Freunde
ist das Licht des Friedens.

Wie das Lächeln der Kinder
das die Seelen erweckt
und die Hoffnungen schürt,
wie die Mutter aus deren Augen
die Liebe zu den Generationen strömt,
so, meine Freunde
ist die Friedensquelle.

Aus unserem gemarterten und heiligen Land,
aus unserem in Reinheit und Prophezeiung gehüllten Land
aus unserem in Liebe und Glaube gemeisselten Land
steigen unsere Bitte, unser Gebet hinauf:
Oh Du, Gott, gebe uns Frieden
Gebe den Kindern des Friedens Hoffnung und Freude
Oh Du – Gott des Friedens.

Ma'moon Muneer Adawee, Alter 12, Tur'aan

A Summary of War and Peace

There is not much left to say,
We're in a sort of halfway spot.
There's no real peace in the Middle East,
Nor is there real war.
And for us, we're marching forward towards peace,
Ready to understand the others,
Prepared to make changes,
With one clear goal:
To be rid of the hatred
Buried deep inside us for so long,
And with the understanding
That it's easy to make enemies,
But that the wise thing is to find friends.

We come as people who know a lot about war,
But very little about peace.
From now on we'll begin to change that.
Behind the fine words are years and years
Of suffering, pain, anxiety and fear.
Now to all these words
A new word, Hope, is added,
A little strange, a little different, perhaps.
In fact it was with us all along,
(Even in war)
And because of it we never remained alone in the struggle.
Yet, if we talk about peace, we cannot conclude
Without the song that became the hymn of peace
Together with the hope in our hearts
That remained with us all our lives...

“Those whose light went out and who are buried in the earth.”*

Bat Chen Shachak, Age 15, Tel Mond

* “Those” – a line from the hymn of the Israel peace movement which ends
“Don’t say the day (of peace) will come, make it come”.

Eine Zusammenfassung von Krieg und Frieden

Da bleibt nicht mehr viel zu sagen,
wir befinden uns irgendwo dazwischen.

Eigentlich herrscht nicht wirklich Friede im Mittleren Osten,
aber wir haben auch keinen richtigen Krieg.

So wollen wir weiter auf den Frieden zugehen,
und ihn erreichen,
indem wir bereit sind, die anderen zu verstehen
und zu versuchen,
die Dinge neu zu sehen.

Wir haben ein glasklares Ziel:

Es gibt des Hasses zu viel.

So fegt ihn doch fort, für alle Zeiten;
zu lange schon hat er beherrscht beide Seiten.
Es ist ja so einfach, sich zu verfeinden
und es braucht Weisheit, sich anzufreunden.

Wir kommen als Menschen,
die den Krieg ganz verstehen,
aber vom Frieden wissen wir nichts.

Von jetzt an verändern wir alles. Wirklich:
Hinter den grossen Worten verstecken sich
so viele Jahre, als uns das Leiden geschunden,
voll Angst und voll Bangen, voll Schmerz und voll Wunden.
Doch zu all diesen Worten gesellt sich ein neues.

Ganz anders und aussergewöhnlich ist es:
die Hoffnung begleitet uns auch in den Kriegen
und dank ihr sind wir im Kampf nie allein geblieben!

Wenn wir aber über den Frieden schreiben,
müssen wir das Lied, das zur Hymne wurde, erwähnen,
zusammen mit jener Hoffnung, dem Segen, der uns begleitet auf all unseren Wegen:

“Für Jene, deren Licht erlosch und die begraben sind.”*

Bat Chen Shachak, s.A., Alter 15, Tel Mond

* “Für Jene” – eine Zeile aus der Hymne der israelischen Friedensbewegung.

Arabs and Jews together in joy and sadness
 Arabs and Jews together play melodies for peace
 Arabs and Jews warmly welcome the angel of peace
 Arabs and Jews plant flowers in our gardens
 Arabs and Jews together cry with loud voice
 Arabs and Jews together cry out for peace
 We want peace, we want to live, that's our human right.

Manal Kana'an Sara'ini, Age 12, Tur'aan

*

Araber und Juden versammeln sich zu Freude- und Trauerzeit
Araber und Juden spielen zusammen Melodien für den Frieden
Araber und Juden öffnen ihre Herzen um den Engel des Friedens zu empfangen
Araber und Juden pflanzen die Blumen im Garten
Araber und Juden schreien miteinander mit einer laut klingenden Stimme
Araber und Juden, lasst uns miteinander um des Friedens willen rufen
Wir wollen den Frieden, wir wollen leben, dies ist unser Recht als Menschen

Manal Kana'an Sara'ini, Alter 12, Tur'aan

Prayer

Let there be peace and no more war.
Mother also says: Enough of blood and tears.
I'm sitting here, and in my heart is hope
That there will be peace and no more war.

Doron Karmy, Age 12, Kibbutz Gesher

Gebet

Es soll doch Frieden geben und keine Kriege mehr.

Auch Mammi sagt, sie hat genug vom Blut und vom Tränenmeer.

So sitze ich da und hoffe mit all meiner Kraft,

dass der Krieg verschwinde und der Friede es schafft.

Doron Karmy, Alter 12, Kibbuz Gesher

Peace Cries Out For Help

I saw peace in my sleep
like a wounded bleeding bird
Military ships wait in the port
ready to do evil in a second
And all creatures and men
dream of peace all over the world
The world will fill with love
and we can happily rest at home
We'll raise the flags of peace
and open the gate of friendship and safety.
O Lord make peace eternal
as a slogan for all nations
I heard my country sadly ask
full of longing
When will fragrance spread
of both jasmine and pansies
When will old dreams unveil
and the age of truth dawn
So we forget the cursed past
and beget a brilliant future

Mabsam Muhamad Khalayleh, Age 12, Sakhneen

Hilferuf des Friedens

Was soll ich sagen, nachdem ich den Frieden
in meinem Schlaf

Sah als verwundeten Vogel
welcher blutet und leidet

Die Schiffe des Krieges warten in den Häfen
bereit um das Böse in Sekunden zu pflanzen

Der Traum jedes Menschen und Wesens ist
dass der Friede überall in allen Ländern herrscht

Und die ganze Welt mit Liebe und Zärtlichkeit überschwemmt
damit wir zu Hause in Ruhe und Sicherheit leben

Und die Fahnen des Friedens hochheben
und das Tor der Freundschaft und der Sicherheit öffnen

Bei Gott, verbreite den Frieden jederzeit
als Wahrspruch für die ganze Welt

Mit einer traurigen Stimme voller Sehnsucht
habe ich mein Land gehört sich fragen

Wann werden die duftenden Pflanzen
und die Jasminblüten Platz finden in unseren Gärten

Wann werden sich die Träume der Jahre enthüllen
wann beginnt die Zeit der Gerechtigkeit und des Vertrauens

Damit wir die verdammte Vergangenheit vergessen
und nur noch daran denken, die Zukunft zu verbessern

Mabsam Muhamad Khalayleh, Alter 12, Sakhneen

People that leave us, and never come back,
Their blood is spread in all directions,
Like the pain and sorrow of the families
Whose son or daughter was killed in the war...
So, come peace, don't be late.
The pain really doesn't stop.
It scares me.
We want peace to come,
Instead of threats of war.
Please, Peace, come to us,
So that I will not hear the explosions around us,
And all these bad things of our life.
So, please, come!

Nofar Yosef, Age 10, Haifa

*

Der Mensch der Du weggingst und nicht mehr heimgekommen bist,
das Blut, das in alle Richtungen geflossen ist,

der Schmerz und die Trauer aller Familien bei denen ein Kind
oder auch viele in den Kriegen gefallen sind...

So komm doch schon, Friede, komm nicht zu spät,
denn von alleine der Schmerz ja doch nicht weggeht.

Das macht mir Angst.

Wir wollen, dass der Frieden endlich kommt,
und nicht noch ein Krieg.

Also komm schon, Frieden,
damit ich nicht mehr Explosionen muss hören
und anderes Böse im Leben.

Komm doch, bitte!

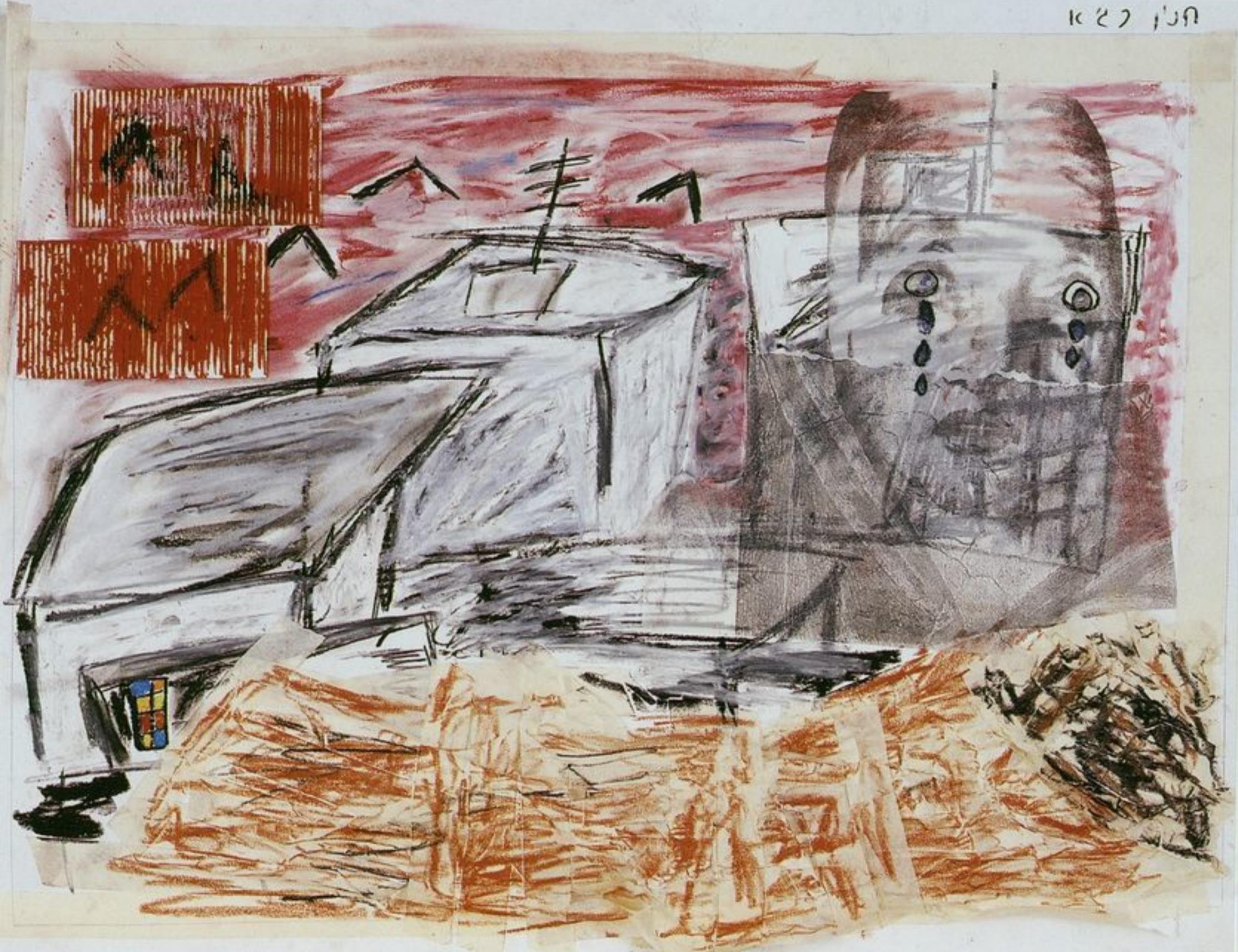
Nofar Josef, Alter 10, Haifa

Peace

O peace, I'll give my life for you
my soul and my future
Yours are my love and devotion
my life and my heart
Yours are my blood and my secrets
my mind and my being
You are the sea water
which waters flowers
You are the desert palm tree
that feeds us fruit
You are the light of our eyes
a smile on our lips
You are a heart rejoicing
with what our eyes see
You plant calm in our hearts
and keep my country safe
You are here to prevent despair
and stop murderers killing
You are the beginning of safety
and the road to love
You are life and security
You are brotherhood and love

Khaznah Rajab Manaa, Age 12, Majd al-Kuroom

١٢٢٦

Frieden

Oh Frieden, ich opfere mein Leben für Dich
Ich opfere meine Seele und mein Schicksal
Dir gehören meine Liebe und meine Treue
Dir gehören mein Leben und mein Herz
Dir gehören mein Blut und meine Geheimnisse
Dir gehören mein Verstand und mein Dasein
Du bist das Wasser der Meere
Mit Dir begiessen wir die Blumen
Du bist die Palmen der Wüste
Von Dir essen wir die Früchte
Du bist das Licht der Augen
Du bist das Lächeln der Lippen
Du bist ein heftig klopfendes Herz
Was Deine Augen sehen
Du pflanzest die Ruhe
Und hütest die Sicherheit in meinem Land
Du bist da, um die Verzweiflung zu stoppen
Und um das mörderische Töten zu verhindern
Du bist der Anfang des Weges zur Geborgenheit
Und der Anfang der Reise der Liebe
Du bist das Leben und die Sicherheit
Du bist die Brüderschaft und die Liebe

Khaznah Rajab Manaa, Alter 12, Majd al-Kuroom

Let It Be

That we have the courage to do everything,
Everything in the world,
That we have the strength to do everything.
Please, God,
Give us the strength to talk together,
And not the strength to make war.

Nadav Lisai, Age 10, Moshav Shoresh

Auf dass...

53851

Auf dass wir den Mut aufbringen, alles zu tun,
alles in der Welt.

Auf dass wir die Kraft aufbringen alles zu tun,
bitte, Gott,
miteinander zu reden,
aber nicht die Kraft, Kriege zu führen.

Herr auf mit dem Krieg

Nadav Lisai, Alter 10, Moshav Shoresh

Herr auf mit der Zerstörung

Herr auf zu Frieden

Herr auf mit dem Tod

Was ist los mit dem

Leid der Menschen und jeder Verletzung, ungerecht, aufgegängt und ausgelöscht
Was ist los mit dem
Leid der Menschen?
Was ist los mit dem Tod?

Der Frieden ist

die Liebe und die Harmonie

Der Frieden ist

das Leben in Sicherheit und die Bevölkerung nach Frieden

Wenn Frieden herrscht

gibt es kein Bedürfnis nach Gewalt

Kein Bedürfnis nach Macht

und kein Bedürfnis nach Gewalt

www.333-bericht.at/ugb/arbeit/vorlesung

Telefonnummer: 010-123-4567890

Peace

O creatures

 O animals

 O birds

 O man

Enough of killing

 enough of bloodshed

Enough of wars

 enough of destruction

Enough of killing

 enough of death

What's wrong with you?

 Have you forgotten peace?

 Have you forgotten??!

 Have you forgotten what it means?

Peace is

 Love and Harmony

 It's living safely

 and it's a move forward

If peace were all-embracing

 there'd be no need for borders

 No need for weapons

 no need for soldiers

Bishr Mash'hoor Bishr, Age 13, Majd al-Kuroom

Frieden

Oh Wesen

 Oh Tiere

 Oh Vögel

 Oh Mensch

Hört auf zu töten

 Hört auf Blut zu vergießen

Hört auf mit dem Krieg

 Hört auf mit der Zerstörung

Hört auf zu morden

 Hört auf mit dem Tod

Was ist los mit Euch

 Habt ihr den Frieden und seine Bedeutung vergessen?

 Habt ihr vergessen??!

 Habt ihr vergessen was er bedeutet?

Der Frieden ist

 die Liebe und die Harmonie

Der Frieden ist

 das Leben in Sicherheit und die Bewegung nach vorne

Wenn Frieden herrscht

 gibt es kein Bedürfnis nach Grenzen

Kein Bedürfnis nach Waffen

 und kein Bedürfnis nach Soldaten

Bishr Mash'hoor Bishr, Alter 13, Majd al-Kuroom

Peace

שָׁלוֹם

I have a good and loving family.
I have a beautiful and wonderful country.
But why, my God, are there attacks?
Please God, give us peace,
So that Jews and Arabs can live together,
And may never more know pain,
Only joy, happiness and smiles.

Linoy Dadon, Age 7, Jerusalem

What's wrong with you?
Have you forgotten peace?
Have you forgotten the people around you, how kind and all that?
Have you forgotten what it means?
I wanted to have no anger in my heart.

I have no anger.
No living anger.
And it's more forward.
... more than you can't see how bad it is.

There were no feelings.
... there'd be no bad for them.
No bad for me.
... no more bad feelings.

Yael Shabtai, Age 13, Tel Aviv

... would be fight, but with what you don't want

Frieden

Meine Familie ist gut und sie liebt mich.
Ich habe ein Land, das ist herrlich.
Aber warum, Du mein Gott, gibt es Attentate?
Ach Du, Gott, kannst Du uns Frieden geben,
so dass Juden und Araber zusammen leben
und wir niemals mehr Schmerzen haben,
nur Freude und Glück miteinander erfahren.

Mit der Liebe, mit der Güte, mit der Achtsamkeit ein anderes Herz bildet. Und
wenn wir die Liebe machen können, Linoy Dadon, Alter 7, Jerusalem

Aus einem Brief an Gott
Ein großer Herz verbindet uns
Deine Freuden sind Rosen und Rosen
Die Vogel gissen Gedichte
Die Menschen sind ewig geküsst
Mir liegen schmerzen wie unter Voldemort. Ich schaute mich um
Gespenster schreien, ich wusste das Schreien
Flatter immer für den Frieden
Die Gedanken schimpfen
und finden den Weg zu jedem von uns
Sie grinsen und singen und grinsen
jede Hand drückt die andere
jede Hand drückt die andere

und Gott lächelt dann, spülte mir die Tränen. Eine 13-Jährige

Peace

nsabah

Peace should be hand-made

Peace comes from the heart

Peace unto you my father

Peace unto you my mother

Peace unto you my brothers, and unto you my friends

Peace unto you my village

And unto you my homeland.

We'll build your houses my village

With love and kindness and labor

A single house are you

And a great heart unites us

Your borders are roses and Jasmine

And Birds are singing music

The olive trees we plant

We decorate our courtyards with them

And our white bandoleer is a flag

Always flying high for peace.

The doves know us

And visit us safely

They coo, singing and blessing

All hands shaking each other

All hands shaking each other.

Maram Radee Aazzah, Age 12, Beit Jann

Frieden

Frieden soll mit den Händen geschaffen werden
Frieden stammt aus dem Herzen
Friede sei mit Dir Vater
Friede sei mit Dir Mutter
Friede sei mit Euch Brüder, Friede sei mit Euch Freunde
Friede sei mit meinem Dorf
Friede sei mit meinem Heimatland
Mit der Liebe, mit der Güte, mit der Arbeit
werden wir die Häuser meines Dorfes bauen
Aus einem Haus bestehst Du
Ein grosses Herz vereinigt uns
Deine Grenzen sind Rosen und Jasmin
Die Vögel singen Gedichte
Die Olivenbäume die wir pflanzen
Mit denen schmücken wir unsere Höfe
Unsere weisse Schärpe ist wie die Fahne
Flattert immer für den Frieden
Die Tauben kennen uns
und finden den Weg unversehrt zu uns
Sie gurren und singen und gratulieren
Jede Hand drückt die andere
Jede Hand drückt die andere

Marem Radee Aazzah, Alter 12, Beit Jann

If It Might Be Changed

If I could change things,
I would bring peace so that all the wars would end.
For what I like best
Is peace, I would request.
Then, together with us all will see,
How war will go, and peace will be.

Moran Sagiv, Age 11, Rechovot

We'll build your houses, our village houses
With love and kindness, and happiness, and you will all the places
A nice house are you
And a great house will be
Your houses are modern and happy
And birds are singing music
The olive trees are planted
We decorate our courtyards with them
And our white bandolier has flag
Always flying high for peace
The dove, know the
And with meekly
They are, playing and like dog
All hand shaking, each other
All hand shaking each other

Wenn man etwas ändern könnte

Könnte ich etwas Neues tun,
würde ich Frieden bringen, damit die Kriege ruhn,
denn mehr als alles was mir gefällt,
möcht ich Frieden haben auf dieser Welt,
und zusammen mit uns können dann alle sehn,
wie die Kriege verschwinden und in Frieden wir gehn.

Moran Sagiv, Alter 11, Rechovot.

A Poem for Peace

Salam – peace in Arabic –
a God-blessed word
Sent down from Heaven
to give Arabs life

S stands for **Safety**
for both hungry and fed
L stands for **Love**
and equality for all

A stands for **Amiability**
and security for all
M stands for **Memory**
to propagate our pledge.

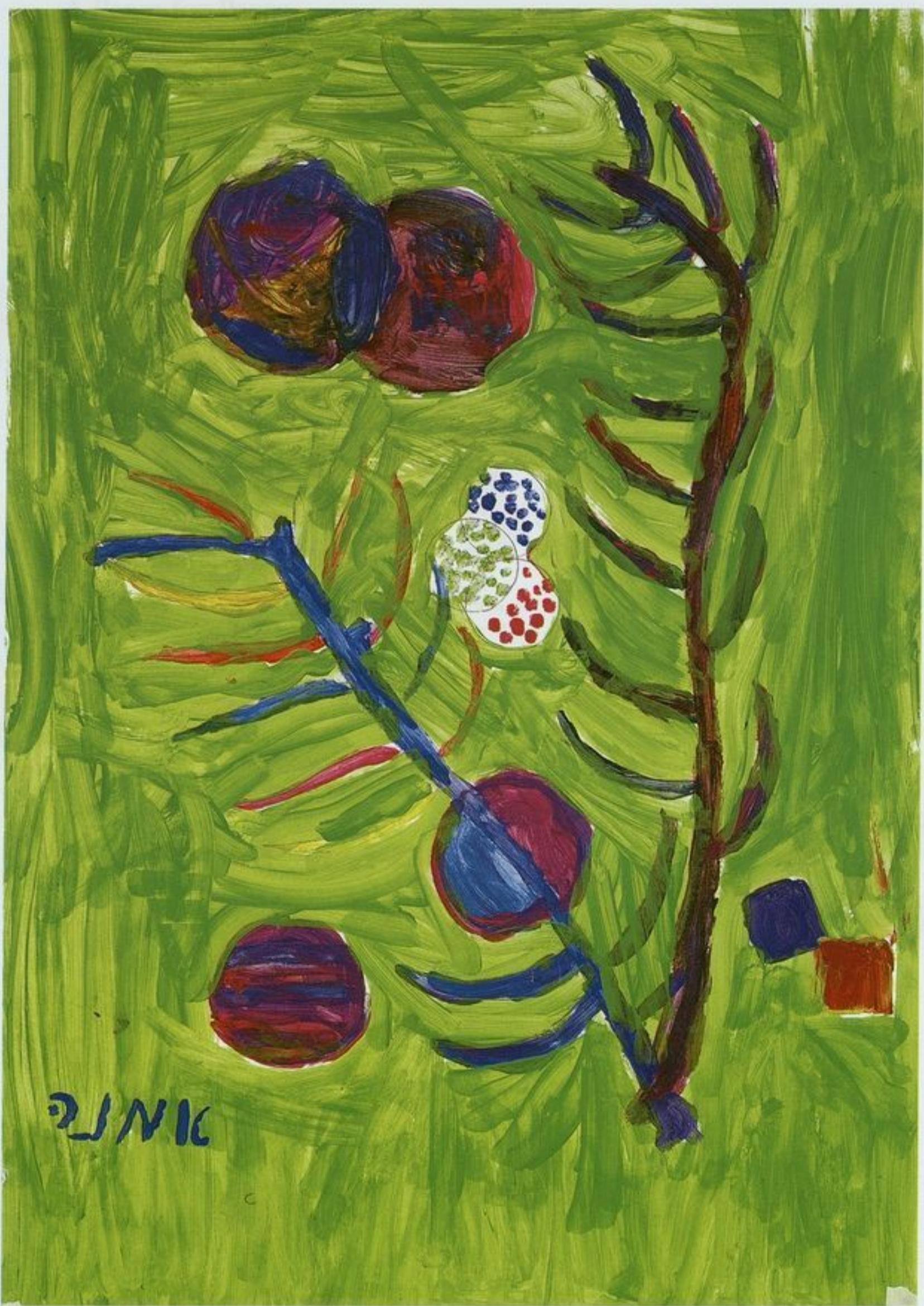
This tiny word
makes wolf and lamb friends
Erasing all borders
between countries and states

It lets the scared mother
sleep with happy heart
O God, come on, brothers all
let's forgive and shake hands

And tie the threads of love
to live together in peace!

Umniyah Mahmood Aaref Mulhem, Age 10, Arara

Friedensgedicht

Salam, Frieden in Arabisch

ein von Gott gesegnetes Wort

Vom Himmel gesandt

den Arabern das Leben zu geben

S steht für Sicherheit

für Hungrige und Satte

L steht für Liebe

und Gleichheit für alle

A steht für Artigkeit

und Geborgenheit für alle

M steht für Mahnung

zur Verbreitung unseres Versprechens

So ein kleines Wort

vereint einen Wolf mit den Schafen

und lässt Sicherheit

zwischen den Ländern herrschen

So ein kleines Wort lässt die ängstliche Mutter

endlich sorgenlos schlafen

Kommt, Brüder alle,

lasst uns verzeihen und die Hände schütteln

Lassen wir uns mit dem Faden der Liebe verbinden

damit wir alle endlich in Frieden leben.

Ummiyah Mahmood Aaref Mulhem, Alter 10, Arara

Peace

Peace is a white tablecloth,
White, save for the dove in the center.
Though it appears to be whole,
They do not yet know the truth.

For in the cloth there's a hole
Pierced through the heart of the bird.
The hole can still be repaired,
But the dove to its nest will never return

The hole, though at first not so large,
It grows and grows and grows,
And will not stop growing
Unless, perhaps, if we hope...

And grasp hands with all the world,
And then the right needle will be found,
The needle of Peace,
And there will be peace in the world every day...

Peace is a white tablecloth,
Save for the dove in its center...

Renana Miskin, Age 11, Jerusalem

Der Frieden

Ein weisses Tischtuch ist der Friede,
nur eine Taube gibt's in der Mitte.
Obwohl sie ganz gesund aussieht
weiss man nicht was in Wahrheit geschieht.

Aber mitten im Herzen des Vogels ein Loch.
Das Tuch ist zerstört, jedoch
man könnte's noch flicken, ein kleines Stück –
aber die Taube kehrt nie mehr zurück.

Das Loch, das zunächst mal gar nicht so gross war,
reisst immer weiter auf. Sogar
wird es unmöglich, ihm "Halt!" zu sagen
aber vielleicht, wenn wir zu hoffen wagen...

Wenn wir uns die Hände geben
mit aller Welt, und danach streben
die Nadel des Friedens zu finden
und den Frieden tagtäglich an uns zu binden.

Ein weisses Tischtuch ist der Friede,
nur eine Taube gibt's in der Mitte.

Renana Miskin, Alter 11, Jerusalem

Peace

I'm calling you out of a deep well
I'm waiting for you in a troubled time
I'm waiting for you to drive war away
And to revive love in the heart of nations
I'm waiting for you at sunrise and sunset
To erase all suffering that has destroyed our hearts
I'm waiting for you under the flocks of the doves
I always see you in my dreams
O peace
You are the symbol of purity and eternity
You make pain and suffering disappear
For life without you is like a leafless tree
I'm waiting for you at the foot of the mountains
That carry the messages of peace
Informing of your coming lovingly and longingly
I'm waiting for you in the midst of shed blood
And among helpless hands
I'm waiting for you to come
For you, peace.

Munah Sa'eed Kadamani, Age 13, Yarka

Der Frieden

Ich rufe Dich in Deiner tiefen Höhle
Ich warte auf Dich in unruhigen Zeiten
Ich warte auf Dich, damit Du kommst und den Krieg vertreibst
Damit Du die Liebe in den Herzen der Völker belebst
Ich warte auf Dich bei Sonnenaufgang und Sonnenuntergang
Damit Du alles Leiden linderst das unsere Herzen gebrochen hat
Ich warte auf Dich unter dem Taubenschwarm
Ich sehe Dich in allen meinen Träumen,
Oh Frieden
Du bist das Symbol der Reinheit und der Ewigkeit
Du bist ein Schmerzmittel für Schmerzen und Leiden
Das Leben ohne Dich ist wie ein blattloser Baum
Ich warte auf Dich am Fusse der Berge
Du trägst die Botschaft des Friedens
Deine Ankunft verkündet Zuneigung und Sehnsucht
Ich warte auf Dich umgeben von vergossenem Blut
und hilflosen Händen
Ich warte auf Deine Ankunft –
Oh Frieden

Munah Sa'eed Kadamani, Alter 13, Yarka

Peace

I would like to believe,
That it can be done.

I would like to believe we'll never give up hope
If only in this world

Of pain and blood,
Out of the embers and flames,

Out of the ashes and death,
There would suddenly sprout a bud of happiness,
Freedom and joy,

A bud of faith and love,
A bud of PEACE.

I would like those people
Passing in the streets
to look not only at the outside,
But what is hidden under the masks of men.

I would like a world of equality,
People who don't look at others' religion, race or color,
but respect those who are different,
Look each other in the eye, without fear or resentment,
WITH ONLY PEACE AND LOVE.

I wish I could fly high
And float among the clouds,
Sail over mountains, fields and waterfalls,
Seas and continents and lands,
Up towards the rising sun.
And there, perhaps to find my word
I miss so much,
That word I lost some time ago,
A word so little, but so grand –
It's hope, hope for a world of peace and love
Of unity, liberty and understanding,
That wondrous hope that wipes out pain and grievance.
With its help, out of the ashes of the dead,
Out of endless suffering,
A new and wondrous legendary flower shall sprout.
It should scatter the clouds,
And allow the sun to shine in the sky –
That is what this heavenly flower will do,
This heavenly flower called PEACE.

Racheli Levi, Age 12, Rishon Letzion

Frieden

Ich möchte gern glauben,
dass wir ihn einmal fassen;
ich möchte gern glauben,
dass wir die Hoffnung nie loslassen.

Ich möchte gern, dass aus dieser Welt,
die so voll Blut und Schmerzen ist,
aus Asche und Tod
plötzlich eine Knospe des Glückes sprießt,
eine Knospe der Freiheit, des Glücks,
des Glaubens, der Liebe
eine Knospe des FRIEDENS.

Ich möchte gern, dass all die Menschen,
die auf der Strasse vorbei gehen,

nicht nur das Äussere der Menschen sehen,
sondern auch, was sich hinter den Masken verbirgt.

Ich möchte gern eine Welt der Gleichberechtigung,
Menschen die nicht auf Religion, Rasse oder die Farbe der Anderen sehen,
sondern solche die auch jene achten die anders sind,
die ihnen in die Augen sehen, ohne Furcht oder Vorwürfe –
NUR FRIEDEN UND LIEBE.

Ich möchte gern hoch fliegen,
mich zwischen den Wolken wiegen,
über die Berge und die Wasserfälle ziehen,
Meere und Kontinente, Felder und Länder,
der aufgehenden Sonne entgegen,
um dort vielleicht dieses mein Wort zu finden,
welches mir so fehlt,
und das mir vor einiger Zeit abhanden kam,
dieses kleine Wort, das so wichtig ist,
diese Hoffnung auf eine friedliche Welt voller Liebe,
voller Gemeinsamkeit, Freiheit und Verständnis.

Diese herrliche Hoffnung mit der wir den Schmerz und die Vorwürfe
wegbringen,
mit deren Hilfe aus der Asche der Toten,
und aus dem endlosen Leiden
eine frische, wundervolle und sagenhafte Blume spriesst,
die die Wolken vertreibt
und die Sonne am Himmel scheinen lässt –
das wird diese himmlische Blume vollbringen,
die FRIEDEN heisst.

Racheli Levi, Alter 12, Rishon Letzion

A Hymn For Peace

Peace O peace	peace is good for mankind
Peace between nations	peace between countries
Peace between brothers	peace between friends.

Peace between teacher and student, peace, peace.

Peace for the dead since they are pure and not mindless

Peace for a mother who has raised her child lovingly

Peace is belief and belief is good for mankind

Peace for a child who has fought for his people's sake

And for a bird singing for the sake of peace

Peace all over the country, peace filling all houses

Faithfulness and tenderness stem from peace

The souls of the dead say: "Peace, peace".

Peace is the birthright of believers and knowledgeable people

A green branch has taught mankind what peace is.

Shareen Noor Rageb, Age 10, Arab al-Shibli

Hymne des Friedens

Frieden, Frieden, Frieden ist gut für den Menschen
Frieden zwischen den Nationen, Frieden zwischen den Ländern
Frieden zwischen den Brüdern, Frieden zwischen den Freunden
Frieden zwischen dem Lehrer und dem Schüler, Frieden, Frieden
Friede sei mit den Toten, sie starben rein und nicht sinnlos
Friede sei mit der Mutter, die ihr Kind mit Liebe und Zärtlichkeit behandelt
Der Friede ist der Glaube und der Glaube ist gut für den Menschen
Friede sei mit einem Knaben, der für die Gerechtigkeit einer Nation kämpft
Friede sei mit einem Vogel, der für den Frieden singt
Frieden soll in Ländern und in Häusern herrschen
Die Treue und die Zärtlichkeit stammen vom Frieden
Die Seelen der Toten rufen Frieden, Frieden
Der Friede ist das Recht für die Gläubigen und die einsichtigen Menschen
Ein grüner Zweig lehrte den Menschen den Frieden

Shareen Noor Rageb, Alter 10, Arab al-Shibli

Peace

Yesterday I dreamed a dream
That I was the queen of a great, broad land.
But in the morning, when I woke,
I was just a little girl
Without a kingdom and a crown.
Then I thought: Is peace just a dream
Which can never be real, for which we only hope,
In which we must believe?
Is it not possible
To wake up one morning to a better world,
A world without war and hatred,
Without enemies lying in wait around the corner?
I really believe it can be so,
That there's room for both Jews and Arabs,
That both peoples move peacefully together,
Like a king and queen in their palace.
Perhaps it's only a small, foolish dream
Of a girl not versed in worldly ways,
But maybe from dreams like these
We can build, not make believe, real peace.

Galit Amitzur, Age 10, Petach Tikva

Frieden

Gestern habe ich geträumt:

Ich bin eine Königin über ein grosses weites Land.

Aber als ich dann morgens aufstand,

war ich nur noch ein kleines Mädchen,

ohne Krone und ohne Reich.

Da fragte ich mich: ist der Friede auch nur so ein Traum,

der sich nicht verwirklichen lässt,

und es bleibt's nichts, als zu hoffen und sehr zu glauben?

Kann es denn nicht sein,

dass wir morgens in einer schöneren Welt aufwachen,

in einer Welt ohne Krieg und Hass,

ohne Feinde die uns auflauern?

Und ich stelle mir vor, es wäre möglich,

und es gibt Raum für Juden und Araber,

und beide Völker gehen friedlich zusammen,

wie König und Königin, in ihrem Palast.

Vielleicht ist das nur ein kleiner dummer Traum

eines Mädchens, das die Welt nicht versteht –

aber vielleicht kann man aus solchen Träumen

einen echten Frieden bauen, und nicht nur ein Wunder.

Galit Amitzur, Alter 10, Petach Tikva.

Peace

Rivalry is dead and gone
the days of peace are here
No room is left for war
and pigeon eggs have replaced it
We plant in our hearts marks
of love and harmonious life
And reap a basket
full of happiness and respect
For the flint of war is cut
and nations have ended conflict
And an olive branch spreads out
to carry the weight of time
And in our country spring up
signs of war and peace
Let war disappear
and be replaced by eternal peace.

Shada Hani Farooja, Age 12, Kalanswah

Der Friede

Der Streit ist weggegangen

Und die Tage des Friedens sind gekommen

Für den Krieg gibt es keinen Platz mehr

An seinem Platz liegen die Eier der Tauben

Wir pflanzen in unseren Herzen Beweise

Für ein Leben voller Liebe und Harmonie

Mit unseren Händen füllen wir einen Korb

Mit Glück und Respekt

Der Zünder des Krieges ist abgeschnitten

Und die Nationen haben den Streit vertrieben

Die Olivenzweige schlagen aus

das Gewicht der Zeit zu tragen

In unserem Land spriessen

Zeichen von Krieg und Frieden

Lass den Krieg verschwinden

Und mit ewigem Frieden ersetzen

Der uns nach vorne bringt

Shada Hani Farooja, Alter 12, Kalanswah

A Hymn To Peace

We have the strength to prove to the world
We have found the power to show them all,
That for us, the children of tomorrow's age
Jews and Arabs – It's still not too late!

We'll show the world, we'll be a model to them all,
We'll pour our hearts out in poems and letters,
We'll show equality and togetherness, Let's start!

For if you will it, it is not a dream!

Sharon Blum, Age 15, Sichron Ya'akov

Ein Lied für den Frieden

Wir haben die Kraft, es allen zu zeigen
Wir haben die Macht, es allen zu zeigen
Wir sind die Kinder der morgigen Zeit
Juden und Araber – macht euch bereit!
Wir zeigen's der Welt, wollen euch Vorbilder bleiben,
wenn wir alle Briefe und Lieder schreiben,
Machen alles zusammen, weil wir alle uns gleichen!

Denn wenn ihr wollt, ist es kein Märchen!

Sharon Blum, Alter 15, Sichron Ya'acov

Peace

I saw a dove with a turtle-dove
flying in the sky

An olive branch in her beak
as a mark of peace

Saying: "Peace is light,
conflict is a deadly enemy".

Young and old embraced
waving the flags of peace

Peace is lovely and warrants
that our dreams come true

Hand in hand make peace
rather than war and conflict

A child screaming and weeping
crying out: "I'm an orphan
My family is dead and gone
but I'm safe and sound".

No no no to war
yes yes yes to peace!

Maleka Rayek Nakleh, Age 10, Shefaram

Der Frieden

Ich habe eine Taube gesehen
Die mit einem Täuberich fliegt
In ihrem Schnabel ein Olivenzweig
Als Symbol des Friedens
Sie sagt: der Friede ist Licht
Und der Streit ist ein schlimmer Feind

Die Erwachsenen und die Kinder geben sich die Hand
Sie heben die Fahnen hoch
Der Friede ist schön, wenn er lange dauert
Um die Träume zu verwirklichen
Reicht Euch die Hände zum Frieden
Es ist nicht nötig mit dem Krieg den Streit zu verlängern

Ein Kind schreit und weint
Und es ruft: Ich bin Waise
Meine Eltern sind gestorben und verloren gegangen
Mir ist nichts passiert, ich bin gesund
Nein, nein, nein, für den Krieg
Ja, ja, ja, für den Frieden

Malekah Rayek Nakleh, Alter 10, Shefaram

A Dream For Peace

If only we could have peace at last.
I'm tired of hoping and dreaming.
I'm so frightened of war
And want to have quiet in the world.

I don't want to draw a dove with a green leaf in its beak,
Which should be free as it flies afar
To bring grains of food for its young
And not have to comfort mothers and soldiers.

When doves are flying without olive twigs
Peace will come to the nation and home,
And then we can write poems
About other themes.

Ben-Lee Margai, Age 13, Givatayim

Friedenstraum

Ich bitte: Endlich komm doch, Frieden
Ich hab genug vom Hoffen, Träumen, Reden
und vor dem Kriege fürcht ich mich.
Es soll doch endlich Ruhe geben hier auf Erden.

Ich will ja keine Taube malen, die ein Blatt im Schnabel hält;
sie braucht ihn doch, wenn sie weit weg fliegt auf das Feld,
um Körner für die Kleinen heimzutragen
und muss nicht mehr den Müttern und Soldaten Trost zu sagen.

Wenn dann die Taube ihre Flügel schwingt
und keinen Ölbaumzweig mehr mit nach Hause bringt,
dann kann sie endlich Frieden mit sich bringen,
und ich kann dann von andren Dingen singen.

Ben-Lee Margai, Alter 13, Givatayim

Birds of Peace

Sing O birds
for peace has come
And shine O grapes
for hatred is gone
Let's be happy
for joy is here
And our beloved East
has tired of war
Our noble man
has made a great effort
And everyone has realized
that love elevates
We call for brotherhood
and evade hatred
O plants bear fruit
and olives are lovely
The Lord provides water
but the water of peace is more pure
As we forsake conflict
we maintain eternal friendship

Amal Mukhlis Toma, Age 11, Kufar Yasif

Vögel des Friedens

Singt oh Vögel
denn der Frieden ist schon erschienen
Leuchtet oh Weintrauben
denn der Hass ist verschwunden
Lasst uns uns freuen
denn das Glück ist gekommen
Der geliebte Osten
hat genug von Kriegen
Unser edel Mensch
bemühte sich sehr
Alle haben begriffen
dass die Liebe sich erhebt
Wir rufen auf zur Brüderschaft
und wenden uns ab vom Hass
Oh, Bäume gebet Früchte
und die Oliven sind herrlich
Gott gibt Wasser
aber das Wasser des Friedens ist reiner
Indem wir den Streit aufgeben
wahren wir die ewige Freundschaft

Amal Mukhlis Toma, Alter 11, Kufar Yassif

ציפורי השלום

כי הגיע לעולם השלום.
כי חלפה השנה, ממש חלום.
כי האוושר מתוק מבדש,
במלחמה קע ומאס
מאמצים רבים השקיע,
כי רק באהבה ליעד נגיע.
ואת סלידתנו מן השנה נבייע.
זיתיכם נוצצים והדורים,
ומי השלום אין כמותם טהורים.
תהיה הידידות מנת חלקו לעולמים.

ציפוריים, בקולן סלסלו,
אשכולות, את ענבייכם צחצחו,
הבה נשmach ונעלוז,
והמזרח שלנו היקר
בן האנוש הנכבד
וכולם – הבינו היטב
אל האחותה נקרא
כרמים, פירותיכם בשפע תנוג,
מן הבורא מים מקבלים,
ואם את המחלוקת נזנחה,

אמאל מחולס תומא, בת 11, כפר יאסיף

عصَافِيرُ السَّلَامِ

يَا عَصَافِيرُ غَرَدِي
وَيَا عَنَاقِيدُ تَلَالِي
هَيَا بِنَا نَمَرَخٌ
وَشَرَقُنَا الْعَزِيزُ
وَإِنْسَانُنَا الْكَرِيمُ
وَالْكُلُّ قَدْ أَدْرَكَ
إِلَى الْإِخَاءِ نَدْعُونَ
فَيَا كُرُومُ ازْهَرِي
مِنَ الرَّحْمَنِ مَاءٌ
وَهَجْرُنَا الْخِلَافُ

فَالسَّلَمُ قَدْ هَلَّ
فَالْبَعْضُ قَدْ وَلَّ
فَالسَّعْدُ قَدْ حَلَّ
الْحَزْبَ قَدْ مَلَّ
بِسْعَيْهِ أَبْلَى
بِحُبُّنَا نَزَقَى
وَعَنِ الْأَحْقَادِ نَنَأَى
زَيْتُونُكِ أَرْهَى
وَمَاءُ السَّلَمِ أَنْقَى
الْوُدُّ لَنَا أَبْقَى

آمال مخلص توما، العمر 11 سنة، كفر ياسيف

الْحُلْمُ بِالسَّلَامِ

أَطْلُبُ أَنْ يَأْتِيَ حَالًا السَّلَامِ
تَعْبَتُ مِنَ الْأَمَالِ وَمِنَ الْأَحْلَامِ،
مَا أَشَدُ خَوْفِي مِنَ الْحُرُوبِ الْآنِ
إِنِّي أَطْلُبُ الْهُدُوءَ وَالْإِطْمَئْنَانَ.

لَا أُرِيدُ رَسْمَ الْحُمَامَةِ مَعَ الْغَصْنِ الْأَخْضَرِ رَمْزِ السَّلَامِ،
أَرْجُو أَنْ يَكُونَ مِنْقَارُهَا خَالِيَا لَمَّا تَطَيِّرُ فِي الْعَالَمِ،
وَأَنْ تَحْمِلَ بِهِ لِزَغَالِيلِهَا الطَّعَامَ وَالْغَذَاءَ،
وَلَا حَاجَةَ أَنْ تَقْدُمَ لِلأُمَّهَاتِ الْعَزَاءِ.

وَعِنْدَمَا تَبْسُطُ الْحُمَامَةُ جِنَاحَيْهَا وَغَصْنَ الرِّئَوْنِ لَيْسَ بِفِيهَا.
نَعْرِفُ أَنَّهُ حَانَ وَقْتُ السَّلَامِ عَلَى الْأَرْضِ وَكُلُّ مَا فِيهَا.
وَعِنْدَئِذٍ نَسْتَطِيعُ كِتَابَةَ الْأَنَاسِيدِ
عَنْ أَيِّ مَوْضِعٍ آخَرَ نُرِيدُ.

بن لي مرجاي، العمر ١٣ سنة، غيفعاتايم

החלום לשלום

אני מבקש שיבוא כבר השלום
אני עייף ל��ות ורק לחלום
אני מפחד מאד ממלחמה
ורוצה שקט על פני האדמה.

לא רוצה לציר יונה עם עלה יroke,
אני רוצה שהמקור יהיה פניו כשתעוף רחוק
ותדאג להביא גרגירי אוכל לגוזלים
ולא תצטרך לעודד אמהות וחילים.

כשהיונה תפרוש כנף בלי עלה זית
זה יהיה סימן שבא שלום עם לבית
ואז נוכל לכתוב שירים
על נושאים אחרים.

בן-לי מרגאי, בן 13, גבעתיים

השלום

עם התור עפה במרום,
אות וסמל לשлом.

והמחלוקת צר ואובי.

ויניפו דגליים ואותות,
ויגשמו כל החלומות.

וain עוד מלחמות ומלחוקות.

קורא: אני יתום.

אך אני יצאתי בשлом.

כן, ועוד פעם כן לשлом.

ראיתי יונה,

ובפיה עלה של זית

ואומרת: השлом אור

ילחزو ידיהם גדולים וקטנים,

שלום נאה ישדר לעד

במו ידיהם יצרו את השлом,

ילד מקון ובוכה

הורי מתו ואבדו

לא למלחמה, לא ולא

מלכה ראייק נח'לה, בת 10, שפרעם

السلامُ

رأيَتْ حِمَامَة
في فَوْهَاهُ غَصْنُ زَيْتُون
تَقُولُ: الْسَّلَامُ نُورٌ

تَصَافَحُ الْكِبَارُ مَعَ الصُّغَارِ
الْسَّلَامُ جَمِيلٌ يَدُومُ
يَدُ بَيْدِ اصْنَعُوا السَّلَامَ

تَطَيِّرُ مَعَ الْيَمَامَة
يَحْمِلُ عَلَامَةَ السَّلَامَةَ
وَالْخَصَامُ عَدُوُ لَدُودٌ

وَرَفَعُوا الْأَغْلَامَ
لِتَحْقِيقِ الْأَحْلَامِ
وَلَا يَحْرُبُ يَطُولُ الْخَصَامَ

يَنَادِي: أَنَا يَتِيمٌ
لِكِنْ أَنَا سَلِيمٌ
نَعَمْ نَعَمْ نَعَمْ لِلْسَّلَامَ

طَفْلٌ يَضْرُبُ يَنْكِي
أَهْلِي مَأْتُوا ضَاعُوا
لَا لَا لَا لِلْحَرْبِ

ملكة رايق نخلة، العمر 10 سنوات، شفاعمرو

نشيد السلام

لدينا القوة لنشتت للعالم في الأرجاء،
لدينا الطاقة ليرى الجميع في كل الأنحاء،
أنت الأولاد، من اليهود والعرب، جيل الغد
لأن نفوّت الفرصة ولا نعرف لذلك الحد !
سنثبت للعالم ونشكّل مثلاً للمخلوقات
نُغريب عن أنفسنا بالقصائد والرسومات.
نتعاون ونحقق المساواة والعدالة
لأن من طلب غاية صار بدأة.

شارون بلوم، العمر 15 سنة، زيخرون يعقوب

שיר לשלום

יש לנו כוח להוכיח לעולם,
יש לנו עוצמה להראות לכולם,
שאנחנו הילדים, הדור של המחר,
יהודים וערבים, זה עוד לא מאוחר!
נראה לעולם, נביא דוגמא לאנשים,
נבע את עצמנו בשירים ומכתבים,
נראה שיתוף ושוויון, יחד לעובודה!

כִּי אִם תְּرַצּוּ אֵין זו אֲגָדָה!

שרון בלום, בת 15, זכרון יעקב

השלום

הגיע השלום באלה הימים,
ובאו במקומה ביצי היוונים.
לחים של אהבה בין העמים,
גדושה באושר ובמנעים.
גירשו האומות את המדנים,
לשאת את משה הימים.
למלחמה ולשלום סימנים,
ותחתם יבוא שלום עולמים.

חלפה היריבות ועbara,
המלחמה זה מכבר נשכח,
נזרע בלבנו הוכחה
ונקצר במו ידינו סדרה
כבר נקטע פתיל המלחמה,
ענף זית ישתלשל מלמעלה,
ובארצנו יופיעו עד מהרה
ויחלפו ימי המלחמה,

שד' א האני פרוג'ה, ב'ת 21, קלינטונוואה

ଓৰু ক্ষেত্ৰ, কো স্ট, সেৱা কেন্দ্ৰ

السلام

وكملت

وَحَلَتْ أَيَّامُ السَّلَامِ
وَاسْتَبْدَلَتْ بِبَيْضِ الْحَمَامِ . فَعِبَادُ الْمَلِكِ تَحْلِيَةُ يَهْلَكَ
لِلْعَيْشِ بِمَحَبَّةِ وَوَنَامِهِ تُلْفِقُهُنَا لِمَدِينَةِ وَلِبَسْعَانِهِ فِي نَجَانِ
مِلْوَهَا السَّعَادَةِ وَالْاحْتِرامِ
وَدَحَرَتِ الْأَمْمَ الْخِصَامِ
كَيْ يُحْمَلَ مَدِي الْأَيَّامِ لِسَخَا فَهُوكَلْسَا رَلَهُ : ثَمَّا لَسَّتْ بَنِيَّنْتَعِ
مَظَاهِرُ الْحَزْبِ وَالسَّلَامِ
وَبَدَلَهُ السَّلْمُ إِلَى الْأَمَامِ
نَجِمَّا نَبِيَّنْهُ بِنِيَّنَرَلَهُ

لِبَنَا نَبِيَّنْهُ لِلْعَاءِ وَلِبَسْعَانِهِ لِلْفَقِيْنَسَنْ نَأْ
شَنِيْ هَانِ فَرُوجَةِ، الْعُمَرُ ١٢ سَنِيْنَ، قَلْنِسُوْنَ بِنَهْلَهُ الْمَلِكِ
؟ قَيْعَانِ رَلَهُ فِي نَعْصَيْنِيْ وَالْمَدَانِ بِنَهْلَهُ
لَنَكَلَهُ نَهْلَيِّ ثَلَانِيَّ نَأْ شَلَهُ بِنَهْلَهُ
لَغَهُ بِنَعَاءِ بِنَهْلَيِّ لَغَهُ ثَلَانِهِ
بِنَهْلَهُ اَلَّهُ لَغَهُ بِنَلَبْسَانِهِ لَعْنَهُ
بِنَهْلَهُ بِنَهْلَهُ بِنَهْلَهُ اَلَّهُ لَغَهُ
وَكَلَهُ كَلَهُ بِنَهْلَهُ بِنَهْلَهُ اَلَّهُ لَغَهُ
سَا نَبِيْسِيْ نَفِيْخَ تَفِيْغَ كَا تَشِيْ لَهْلَكَهُ بِنَهْلَهُ
قَيْمَهُهَا وَكَلَهُ كَلَهُ بِنَهْلَهُ بِنَهْلَهُ اَلَّهُ لَغَهُ نَجَانِ
قَيْقِيقَهُهَا وَكَلَهُ كَلَهُ بِنَهْلَهُ ذَلِكَهُ ذَلِكَهُ نَجِمَّا

ذَالَ الْخِصَامُ وَوَلَى
لِلْحَزْبِ لَمْ يَبْقَ مَحَلَّ
نَزَرَعُ فِي قَلْبِنَا أَدِلَّةَ
وَنَخْصُدُ فِي أَيْدِنَا سَلَةَ
فَفَتَيْلُ الْحَزْبِ قَدْ شُلَّ
وَغُصَنُ رَئِيْسُونَ يَتَدَلَّ
وَفِي بِلَادِنَا تَتَجَلَّ
لِيَكُنِ الْحَزْبُ قَدْ وَلَى

سَلَامٌ

رَأَيْتُ أَنْفُسِي فِي مَنَامِي
كَأَنِّي مَلِكَةُ أَحْكُمُ بِلَادًا وَاسِعَةً.
وَلَكِنْ فِي الصُّبَاحِ، عِنْدَمَا اسْتَيْقَظَتُ مِنْ نُوْمِي
مَا زِلْتُ بِنَّتَّا صَغِيرَةً
بِدُونِ بِلَادٍ وَمَلَكَةً.
وَعِنْدِيْنِ تَسَاءَلْتُ: هَلِ السَّلَامُ هُوَ أَيْضًا أَحْلَامٌ
وَلَا يُمْكِنُ تَحْقِيقُهُ
وَمَا يَنْبَقِي إِنَّمَا الإِيمَانُ بِهِ وَأَنْتِظَارُهُ؟
هَلْ لَيْسَ مِنَ الْمُمْكِنِ
أَنْ نَسْتَيْقَظَ فِي الصُّبَاحِ وَالْعَالَمُ يَكُونُ أَجْمَلُ
عَالَمٌ بِدُونِ حُرُوبٍ وَكَرَاهِيَّةٍ
بِدُونِ أَعْدَاءٍ يَتَرَبَّصُونَ فِي كُلِّ زَاوِيَّةٍ؟
إِنِّي أَظُنُّ أَنَّ ذَلِكَ يَكُونُ مُمْكِنًا
وَهُنَالِكَ مَجَالٌ لِلْيَهُودِ وَالْعَرَبِ مَعًا،
وَيَخْطُو الشُّعُبَانِ مَعًا هَذَا الْعَضْرُ
مِثْلُ الْمَلِكِ وَالْمَلِكَةِ فِي الْقَضْرِ.
وَلَعَلَّ هَذَا بُجُورَدُ حَلْمٌ مِنَ الْأَحْلَامِ
تَرَاهُ فِي مَنَامِهَا بِشْتَ لَا تَعْرِفُ كَيْفَ يَسِيرُ الْعَالَمُ.
وَلَكِنْ، لَعَلَّ مِنْ تِلْكَ الْأَحْلَامِ الْوَهْمِيَّةِ
يُمْكِنُ بِنَاءً حَالَةً سَلَامٌ حَقِيقَيَّةً.

غاليلت عميتسور، العمر ١٠ سنوات، بيتاح تيكفا

שלום

אתמול חלמתי חלום
שאני מלכה, ולי אرض גדולה ורחבה.

אך בבוקר-CS קמתי
נשארתי סתום לידה קטנה
לא מלכות ומלך.

או' חשבתי, האם השלום גם הוא רק חלום,
שאי אפשר אותו להגשים
ורק ל��ות ומאוד להאמין?
האם לא יתכן

שנקום בבוקר לעולם יפה יותר,
עולם ללא מלחמה ושנאה,
לא אויבים שמחכים לכישלונו בפינה?
אני דוקא חושבת שזה אפשרי,
ויש מקום גם ליהודי וגם לערבי,
ושני העמים יצעדו יחד בביטחון
כמו מלך ומלכה בארכון.

אולי זה חלום טיפשי וקטן
של ילדה שלא מבינה איך פועל העולם
אבל אולי מחלומות שיחלמו גם אחרים איתי
אפשר לבנות שלום אמיתי.

גלית עמיזור, בת 10, פתח תקווה

שלום, שלום.
 שלום בין אומות,
 שלום בין אחים,
 שלום בין מורה ותלמיד, שלום, שלום.
 שלום לחלי המלחמות כי טהורים הם ואינם חסרי דעת.
 שלום לאם שגידלה את ילדה באהבה ובמסירות.
 השלום הוא אמונה וחרות וראוי שבלב האדם יהיה נא חרות.
 שלום ליד הפעיל בשירות עמו, ולציפור המזמרת שיר לשלום.
 השלום את הארץ ימלא, ובבתיים השלום ישור.
 הנאמנות והחמלת מקורן בשלום.
 נשמות החללים אומרות: שלום, שלום.
 השלום הוא זכותם של המאמינים והברואים,
 ענף יrox מלמד את האדם מהו שלום.
 שרין נור ראנגב, בת 10, ערבי אלשיבלי

نشيد السلام

سلام سلام سلام سلام
سلام بين الأمم سلام بين الأمم
سلام بين الإخوة سلام بين الإخوة
سلام بين المعلم والتلميذ سلام سلام سلام سلام
سلام على الشهداء لأنهم يبض ليسوا من السفهاء سلام سلام
سلام لأم رأيت طفلا بالحب والحنان سلام سلام الله يلهم
سلام هو الإيمان والإيمان خير للإنسان سلام سلام
سلام ولد جاهد بحق أمة ولطير غنى من أهل السلام سلام سلام
سلام عم البلاد سلام عمر البيوت لهيئتها لها نحتاج ، قبيحة قبلا
الإخلاص والحنان أصلهما سلام سلام سلام سلام
تقول أرواح الشهداء : سلام سلام سلام سلام
السلام هو حق المؤمنين والعالمين سلام سلام سلام سلام
غضن أخضر علم الإنسان السلام سلام سلام سلام سلام

شرين نور راغب ، العمر 21 سنة ، عزب الشبلي
، وهي مدة يهتم بها
، لم يفتأ في قيامه سلام سلام
، قياما قياما قياما قياما
، مكللا - له مثان

لاريستا نجاشي ، قتب 21 يصعى ، يخيا رايسي

كُنْتُ أَوْدُ أَنْ أَطِيرَ وَأَرْتَفَعَ،
كُنْتُ أَوْدُ أَنْ أَحْوَمَ بَيْنَ الْغُيُومِ،
أَنْ أَرْحَلَ فَوْقَ الْجِبَالِ إِلَى النُّجُومِ،
وَفَوْقَ الْبِحَارِ وَالْقَارَاتِ، وَالْحُكُولِ وَالْبَلْدَانِ،
أَنْ أَطِيرَ بِاتِّجَاهِ الشَّمْسِ الطَّالِعَةِ.
لَعَلَّنِي أَجِدُ هَنَاكَ الْكَلِمَةُ الْخَاصَّةُ بِي،
وَالَّتِي أَشْعُرُ بِنُقْصَانِهَا.

نَفْسُ الْكَلِمَةِ الَّتِي، قَبْلَ مُدَّةٍ وَجِيزةٍ، فَقَدِّثَا،
كَلِمَةٌ قَصِيرَةٌ، وَلَكِنْ لَهَا أَهْمِيَّةٌ.
وَكَذَلِكَ لِأَجِدَ نَفْسَ الْأَمْلِ، الْأَمْلِ بِعَالَمٍ مِنْ مَحْبَّةٍ وَسَلَامٍ،
مِنْ الْوَحْدَةِ، وَالْخُرْيَةِ، وَالْتَّفَاهِمِ.
نَفْسُ الْأَمْلِ السَّاحِرِ الَّذِي نُزِيلُ عَنْ طَرِيقِهِ الْأَحْقَادَ وَالْأَلَامَ،
وَبِوَاسِطَتِهِ، مِنْ دَاخِلِ رَمَادِ الْقَتْلَى
وَمِنْ الْمُعَانَةِ الْلَّاِنْهَايَةِ،
تَثْبُتُ زَهْرَةً جَدِيدَةً، وَرَائِعَةً وَسِحْرِيَّةً،
الَّتِي تُبَدِّدُ الْغُيُومَ،
وَتَدْعَ الشَّمْسَ تُشْرِقُ فِي السَّمَاءِ.
هَذَا مَا تَعْمَلُهُ تِلْكَ الزَّهْرَةُ الإِلَهِيَّةُ،
وَاسْمُهَا - سَلَامٌ.

راحيلي ليفي، العمر ١٢ سنة، ريشون لتسيون

سلام

كُنْتُ أَوْدُ الإِيمَانَ
أَنَّهُ يُمْكِنُ تَحْقِيقُ الْأَهْدَافِ،
كُنْتُ أَوْدُ الإِيمَانَ أَنَّ الْأَمْلَ يَحْلُّ خَلَ الْخُوفَ.
كُنْتُ أَوْدُ أَنْ فِي هَذَا الْعَالَمِ
عَالَمٌ مِنَ الدُّمَاءِ وَالْأَلَامِ
مِنْ بَيْنِ الْجُمَرِ وَالسِّنَةِ التَّارِ،
مِنَ الرَّمَادِ وَالْقَتْلِ
يَزْهَرُ فَجَاهَةً بُرْعَمٌ مِنَ السَّعَادَةِ،
بُرْعَمٌ مِنَ الإِيمَانِ وَالْحُبِّ،
بُرْعَمٌ مِنَ السَّلَامِ.

كُنْتُ أَوْدُ أَنَّ النَّاسَ
الْمَلَّاُونَ فِي الشَّوَّارِعِ،
يَنْظُرُونَ لَيْسَ إِلَى مَظَهَرِ الْإِنْسَانِ فَقَطْ،
بَلْ إِلَى مَا يَسْتَرُ وَرَاءَ الْقِنَاعِ.
كُنْتُ أَوْدُ عَالَمًا مِنَ الْمُسَاوَةِ،
نَاسًا لَا يَشْتَهِيُونَ إِلَى الدِّيَانَةِ، أَوِ الْعِرْقِ، أَوِ لَوْنِ الْإِنْسَانِ،
نَاسًا يَحْتَرِمُونَ الشُّذَادَ،
يَسْتَطِيُونَ إِحْدَاقَ النَّظَرِ فِي عَيْنَوْنِ الْغَيْرِ، بِدُونِ خَوْفٍ وَحِقدٍ
وَلِكِنْ بِمَحَبَّةٍ وَسَلَامٍ لَا غَيْرَ.

ن لميّاً ثُمَّاً تَنْتَهِي
، فَاللهُ كَانَ قَيْقَحَ نَجْمَيْنِي ذَاهِي
. سَفَرْتُ لَيْلَةً لَيْلَةً نَمَّاً نَلْمِيّاً ثُمَّاً تَنْتَهِي
لِلْعَالَمِ الْمُكَانَةِ وَلَمَّا نَبَّهَ لِلْمُلْكِ
، لَنَا فَنِسَانَ يَمْجَدُ الْمُنْبَهِ
لِتَقْانَةِ لَمَّا نَبَّهَ
، لَعْسَا نَبَّهَ يَمْجَدُ الْمُنْبَهِ
. بَسْطَاهُ نَلْمِيّاً نَبَّهَ يَمْجَدُ
وَكَلْسَا نَبَّهَ يَمْجَدُ

הייתי רוצה לעוף ולהתרוםם,
הייתי רוצה לרחף בין עננים,
להפליג מעל הרים ומפלים,
ימים ויבשות, שדות וארמות
להMRIIA אל עבר השימוש העולה,
ואולי למצוא שם את המלה שלי,
היא כל כך חסורה,
מה שאבדתי לפני זמן-מה,
מה קטנה, אך חשובה.
את התקווה, תקווה לעולם של שלום ואהבה,
של אחדות, של חרות והבנה.

لَسَلَّتَا نَمَّاً ثُمَّاً تَنْتَهِي
، فَإِنْسَانَ فِي نَعْلَلَةِ
لُحْقَهُ نَلْسَنَ يَهْلَكَهُ إِنْ سِيَانَ يَلْهَقَنِي
. وَلَنْقَانَ يَاهُ يَهْسَتَهُ لَهُ إِنْ لَبَنَ
، قَانَ لَسَلَّانَ يَهُ لَلَّهُ ثُمَّاً تَنْتَهِي
، نَلْسَنَ يَهَانَ يَاهُ دَقَنَيْلَهَا لَيْلَهْبَتَهُ كَانَ لَسَلَنَ
، خَانَسَا نَهْفَتَهُ لَهَانَ
لَهْفَهُ بَهْفَهُ بَهْلَهُ ، يَهْفَهُ بَهْيَهُ يَهُ بَلْهَنَ يَهْلַهֲתَهֲنִي
. يَهَهُ كَانَ كَلْسَانَ يَهْتَهֲهֲנִي

שבועורתה מזור אפר המתים
ומתווך סבל אין-סובי,
ינבט פרח חדש, פרח מופלא ואגדי,
שיפזר את העננים,
ויתן לשמש לזרוח בשמות,
זאת יעשה אותו פרח שמיימי,
שםו הוא שלום.

רחל לוי, בת 12, ראש"ץ

שלום

השלום

אליך אקרוא ממעמיקים,
אצפה לבואך בזמנים מותחים,
אצפה שתמנע מלחמות אחים
ותיטע אהבה בלבבות העמים.
אצפה לך בזריחות ובקיעות,
שתמחה כל עצב הטמון בלבבות.
אצפה לך עם להקות היוונים,
אליך בחלומותינו אנו מיחלים,
אליך השלום, שלום עולמים.
את דגלך נושאים התמיימים והטהורים.
אתה מוחה צער ויסורים,
והחיים בludeיך בעז לא שורשים.
מצפה אני לשוחח לרגלי ההרים,
יתקצטו ויבאוו מכל הארץות והעממים,
יבשרו את בואך בזמרה וניגונים.
מצפה אני לך בתוך נחלים של דם,
לשוווא נפצעים ונהרגים המוני בני אדם.
מצפה אני לבואך, מצפה ומיחלת,
לbowאך השלום.

מן סעד קדמאני, בת 13, ירכא

2000
10/10/06

السلام

أَناديكِ في بُثِّ عَميقٍ
أَنْتَظِرُ بِحِينَكَ في زَمَنِ عَصِيبٍ،
أَنْتَظِرُكَ لِتَأْتِيَ كَيْ تَطْرُدَ الْحُرُوبَ،
وَلِتُخْبِيَ الْمُحَبَّةَ في قُلُوبِ الشُّعُوبِ.
أَنْتَظِرُكَ عِنْدَ الشُّرُوقِ وَالْغُرُوبِ،
لِتَمْحِيَ كُلَّ مُعَانَىٰ قَدْ هَدَمَتِ الْقُلُوبِ.
أَنْتَظِرُكَ تَحْتَ أَسْرَابِ الْحَمَامِ،
أَرَاكَ دَائِمًا في كُلِّ الْأَخْلَامِ،
أَنْتَ، أَيُّهَا السَّلَامُ.
أَنْتَ رَمْزُ الْبَقَاءِ وَالصَّفَاءِ،
أَنْتَ مُزِيلُ الْآلَامِ وَالْعَنَاءِ،
فَالْحَيَاةُ بِدُونِكَ كَالشَّجَرَةِ الْعَزِيَاءِ.
أَنْتَظِرُكَ عِنْدَ أَقْدَامِ الْجِبَالِ،
تَحْمِلُ رَسَائِلَ السَّلَامِ.
تَبَشِّرُ قُدُومَكَ بِكُلِّ مَوَدَّةٍ وَأَشْتِيَاقٍ.
أَنْتَظِرُكَ بَيْنَ دَمَاءِ مُنْسَكِبٍ
وَبَيْنَ أَيَادِي مُتَرَسِّبٍ.
أَنْتَظِرُ قُدُومَكَ أَنْتَظِرُهُ
أَنْتَ، أَيُّهَا السَّلَامُ.

منى سعيد قضماني، العمر ١٢ سنة، يركا

السلام

شرشف أبيض اللون هو السلام
إلى أن في وسطه إحدى من الحمام،
وبالرغم من أنه يندو في غاية الكمال
لم تعرف الحقيقة التي تخيب الآمال

وهي أن في داخل الشرشف توجد ثغرة
وهي في قلب الحمام، يا بشرى مرة.
ويتمكن سد الثغرة وتصلحها بعد
ولكن الحمام إلى عشها إلى الأبد لا تعود.

والثغرة التي كانت صغيرة
تُصبح، باستمراً، كبيرة.
ولَا نستطيع أن نقوم بِأي عمل
رُبما مع شيء من الأمل.

ويُمسك بعضاً بيد البعض
في كل مكان على سطح الأرض،
حتى توجد إبرة السلام
ويُسود السلام الأبدي في جميع الأيام.

شرشف أبيض اللون هو السلام
إلى أن في وسطه إحدى من الحمام...

رنا ميسكن، العمر 11 سنة، أورشليم القدس

השלום

השלום הוא מפה לבנה,
ובמרכזו מצוירת יונה.

מושלמת ממש היא נראית
כי עוד לא גלו את האמת

שבתוֹךְ המפה יש חור
נקוב בלבֶּה של הציפור.
את החור עדין אפשר לתקן
אבל היונה לעולם לא תשוב לכאן.

והחור, שבכלל לא היה גדול,
 ממשיך גדול, ולגדול, ולגדול
 וαι אפשר לעצור את זה,
 אבל אולי, אם נקווה...

ונחיזק ידיים

עם כל העולם, ובינתיים
 המחט הנכונה תימצא, מחת השalom
 ויהיה שלום לעולם, בכל יום ויום...

השלום הוא מפה לבנה
 חוץ מזה שבאמת מוטלת יונה...

רננה מיסקין, בת 11, ירושלים

שיר השלום

אותה בירך ריבון העולמים,
לברך בה את העربים.

גם לשבע וגם לרעב.
איש בעולם מושפל וכואב.

הרי היא מקשרת דבר למשנהו,
אל יבгод איש ברעהו.

זאב עם כבש תשפן
ביני לבין השכן.

ליישון בלב בוטה,
נלחץ ידיים בלב שמח,

ובשלום נקדם כל אורח.

אמניה מחמוד עארף מולחם, בת 10, ערערה

מילה בת ארבע אותיות
והוריד אותה משםם לבריות,

ה-''ש'' היא לב שוקט ושלו
וה-''ל'' היא: לא אחפוץ

ואם על ה-''ו'' נתבונן,
וה-''מ'' ממני עצה לשואל:

מילה קטנה זו, ''שלום''
ותמיה את הגבול הקיים

ותניח לאם החוששת
בוואו נא, אחיכים,

נטווה את חוטי האהבה

قصيدة السلام

كلمة من أربعة حروف
ونزلها على المغبود

باركها رب الرحمن
تحيى فيها الغربان

السين فيها سعادة
واللام هي لا أرضى

للحاجي وأخيه الشبعان
ذلاً لكل إنسان

وإن وصلت للألف
واليم مني نصيحة

تلقاها فاتحة أمان
لا تخن لوكنت خوان

هذه الكلمة الصغيرة
وتتحملي الحدود الموجدة

تجمع ذببا مع جملان
بين الدول والبلدان

وتخلي الأمم المذعورة
يا الله كلنا يا إخوان

تنام وقلبها فرحان
تضفج وتصافح كمان

ونربط خيوط المحبة

لنشيئ الكل بسلام.

أمنية محمود عارف ملحم، العمر 10 سنوات، عرعرة

إذا كان من الممكن التغيير

إذا كان يُوشعى أن أَغَيِّرْ شَيْئاً مَا فِي الْعَالَمِ
كُنْتُ أَضْعُ حَدًّا لِلْحُرُوبِ وَأَقِي بِالسَّلَامِ.
وَالشَّيْءُ الَّذِي أَفْضَلُهُ تَفْضِيلًا،
أَنْ يَسُودَ السَّلَامُ الْعَالَمَ حَالًا.
وَسَيَرَى عِنْدَئِنِ كُلُّ وَاحِدٍ فِي الْعَالَمِ
كَيْفَ تَتَهَيِّي الْحُرُوبُ وَيَصِلُّ السَّلَامُ.

موران ساغيف، العمر 11 سنة، رحوفوت

אילו אפשר היה לשנות

אילו היה משחו שהייתי יכולה לשנות,
היהתי מביאה שלום ושם קץ למלחמות.
כי יותר מהכל, יותר מכולם,
היהתי רוצה שהיא שלום בעולם,
וביחד אתנו יוכלו כולם לראות
איך מגיע השלום, ונעלמות המלחמות.

מורן שגיב, בת 11, רחובות

השלום

Shalom aleichem, shalom aleichem,
shalom aleichem, shalom aleichem.
Shalom aleichem, shalom aleichem,
shalom aleichem, shalom aleichem.
Shalom aleichem, shalom aleichem,
shalom aleichem, shalom aleichem.

את השalom בידינו ניצור
בלבנו נמצא המקור.

שלום לך, אבי

שלום לך, אמי

שלוך לכם, אחוי, שלום גם לכם, יידי,

שלום לך, כפרי

ושלום גם לך, מולדתי.

את ביתיך נבנה, כפרי,

באהבה בטוב ועובדת

כailo כולנו בית אחד

ולב גדול אחד בינוינו

גבולותיך ורדים ורிசון,

צייפות תזרננה זמירות.

נשתול עצי זית,

נקשט בהם את החצר והבית

אبنינו הלבן הוא דגל, נס

סמל לשalom מתנוسة.

היונים אותנו מפירות,

מגימות אלינו בותחות,

הומות שרות וمبرכות

כל יד לוחצת יד,

כל יד לוחצת יד.

מראם רадי עוזה, בת 12, בית ג'אן

السلام

سلامٌ بِالْيَدِ نَفْعِلُهُ
سلامٌ الْقَلْبُ مَضْدَرُهُ
سلامٌ إِلَيْكَ، يَا أَبِي
وَإِلَيْكَ أَنْتَ، يَا أَمْيَ.
سلامٌ إِلَيْكُمْ إِخْوَنِي
وَإِلَيْكُمْ أَنْتُمْ أَصْحَابِي.
سلامٌ إِلَيْكَ قَرِيبِي
وَإِلَيْكَ أَنْتَ، يَا وَطَنِي.
سَنَبَنِي بَيْوَاتِكِ، قَرِيبِي
بِالْحُبُّ، بِالْحُبُّ، بِالْعَمَلِ
بَيْتٌ وَاحِدٌ أَنْتَ
وَقَلْبٌ كَبِيرٌ يَجْمَعُكَ
حُدُودُكَ وَرَدٌ وَرِيحَانٌ
وَطَيْوُرٌ تُغْنِي أَشْعَارًا.
أَشْجَارُ الرِّيَّانِ زَرَاعَتِنَا
وَهَا نَرِيَنُ سَاحَاتِنَا
وَوِسَاحَنَا الْأَبْيَضُ رَاهِيَة
لِلْسَّلَمِ يَرْفَرِفُ دَائِمًا.
طَيْوُرُ الْحَمَائِمِ تَعْرِفُنَا
تَأْقِي إِلَيْنَا أَمِنَةً
تُرْقِزِقُ تُغْنِي تُبَارِكُ.
كُلُّ يَدٍ مُصَافِحةً،
كُلُّ يَدٍ مُصَافِحةً.

مراة راضي عزة، العمر ١٢ سنة، بيت جن

سَلَامٌ

لَدَيْ عَائِلَةٍ مُحِبَّةٍ وَجَيِّدةٍ
وَأَشْكُنْ فِي دُولَةٍ جَمِيلَةٍ وَرَائِعةٍ.
وَلَكِنْ، مِلَادًا، يَا رَبِّي، تَحْدُثُ عَمَلِيَّاتٍ إِرْهَابِيَّةٍ؟
أَرْجُوكَ، يَا رَبِّي، آتِي بِالسَّلَامِ
وَنَسْتَطِيعُ التَّعَايُشَ يُهُودٌ وَعَرَبٌ مَعًا.
وَلَا نُعْرِفُ الْأَلَمَ إِلَى الأَبَدِ
وَإِنَّمَا نَعْرِفُ الْفَرَحَ وَالسَّعَادَةَ وَالْإِبْتِسَامَ.

لينوي دادون، العمر 7 سنوات، أورشليم القدس

שלום

יש לי משפחה אוהבת וטובה,
יש לי מדינה יפה ומקסימה,
אך لماذا, אלוהים, יש פיגועים?
אני, אלוהים,תן שלום
ונוכל לחיות יחד, יהודים וערבים.
ולעולם לא נדע כאב,
רק שמחה אושר וחיוון.

לינוי דאדון, בת 7, ירושלים

השלום

בעלי החיים ביבשה ובים,
הקשיבו כל בני האדם.

ודי לשפיכות דמים,
ודי בהריסות
ודי למוות המיותר

האם שכחتم את השלום
האם שכחتم את משמעות השלום?

שמעו נא, כל הברואים,
האזינו, כל עוז השמים,

די למאבקים,
די למלחמות,
די לקטל האכזר,

מה קרה לכם
האם שכחتم??!

האהבה והחיזון
וההילכה קדימה בגאון!

לא יהיה צורך בגבולות,
ולא בגייסות וצבאות.

השלום הוא
הוא החיים בביטחון

אילו שירד השלום בכל מקום,
לא בכלי נשק,

בשר משחזר בשר, בן 13, מג'ד אלכרים

السلام

يَا أَيُّهَا الْكَائِنَاتِ
يَا أَيُّهَا الطَّيْرِ

يَا أَيُّهَا الْحَيَّانِ
يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانِ

كَفَى دِمَاءَ
كَفَى دَمَارًا
كَفَى مَوْتًا

كَفَى قِتَالًا
كَفَى حُرُوبًا
كَفَى قَتْلًا

هَلْ نَسِيَّتُ السَّلَامَ
هَلْ نَسِيَّتُ مَعْنَى السَّلَامِ

مَاذَا حَدَثَ لَكُمْ
هَلْ نَسِيَّتُ !؟

الْحُبُّ وَالْوَئَامُ
وَالتَّقْدُمُ إِلَى الْأَمَامِ

إِنَّ السَّلَامَ هُوَ
هُوَ الْعَيْشُ بِأَمَانٍ

لَمَّا كَانَتْ حَاجَةً لِلْحُدُودِ
وَلَا حَاجَةً لِلْجُنُودِ

فَإِذَا كَانَ السَّلَامُ عَامًا
وَلَا حَاجَةً لِلْسَّلَاحِ

بشر مشهور بـشر، العمر ١٣ سنة، مجد الكروم

فَلْيَكُنْ

فَلْتَكُنْ لَدَنِنَا الشَّجَاعَةُ لِنَفْعِلَ كُلَّ شَيْءٍ
كُلَّ شَيْءٍ فِي الْعَالَمِ
فَلْتَكُنْ لَدَنِنَا الْقُوَّةُ لِنَفْعِلَ كُلَّ شَيْءٍ
نَرْجُوكَ، يَا رَبَّنَا
أَعْطِنَا قُوَّةَ الْحِوَارِ
وَلَيْسَ قُوَّةَ الْقِتَالِ

ناداف ليساني، العمر ١٠ سنوات، موشاف سوريش

שיהיה

שיהיה לנו האומץ לעשות כל דבר
כל דבר בעולם

שיהיה לנו הכוח לעשות כל דבר
בבקשה אלוהים

תן לנו את כוח ההידברות
ולא את כוח המלחמות

נדב ליסאי, בן 10, מושב שורש

השלום

למענק השלום אקריב את חייו,
לך אהבתני ונאמנותי,
לך דמי וסודותי,
אתה מי האוקיינוסים,
אתה דקל המדבר,
אתה האור בעיניים,
אתה הלב הפועם
אתה זורע בלבבות שלווה
nocachotך על הייאוש גברת
אתה ראשיתה של דרך בטוחה
אתה החיים והביטחון,

אקריב את נפשי וגורלי,
לך חייו ולבי,
לך מחשבתי ונשמתי.
בק נשקה את הפרחים,
מן נאכל את פרי התמר.
אתה החיוך על השפטים,
נווכח מה שחוזות העיניים.
ושומר על ארציו בביטחון,
וأت הרוג האדם עוצרת.
וначילה מסע של הבנה וكمיהה,
אתה השאיפה והכמיהה.

ח'זנה ר'גב מנצע, בת 12, מג'ד אלקרים

السلام

فِدَاكَ رُوحِي وَمَصِيرِي
لَكَ حَيَاتِي وَفُؤَادِي
لَكَ عَقْلِي وَوُجْدَانِي
تُشْقِي بِكَ الْأَزْهَارُ
نَأْكُلُ مِنْكَ التَّمَارِ
يَا بَسْمَةَ الشَّفَّتَيْنِ
بِرُؤْيَةِ الْعَيْنَيْنِ
وَتَحَافِظُ عَلَى بِلَادِي أَمِينَةَ
وَمِنْعَ قَاتِلِ النَّفْسِ
وَبِدَائِيَّةِ رِحْلَةِ الْحُنَانِ
أَنْتَ التَّأْخِي وَالْحُنَانِ

أَلَيْهَا السَّلَامُ فِدَاكَ عُمْرِي
لَكَ حُبِّي وَإِخْلَاصِي
لَكَ دَمِي وَأَسْرَارِي
أَنْتَ مَاءُ الْبِحَارِ
أَنْتَ نَخْلُ الصَّحْرَاءِ
أَنْتَ نُورُ الْعَيْنِ
أَنْتَ قَلْبُ خَافِقٍ
تَزَرَّعُ فِي الْقُلُوبِ الطَّمَانِيَّةِ
تَوَاجَدْتَ مِنْعَ الْيَأسِ
أَنْتَ بِدَائِيَّةُ طَرِيقِ الْأَمَانِ
أَنْتَ الْحَيَاةُ وَالْإِطْمَئْنَانُ

حزنة رجب مناع، العمر ١٢ سنة، مجد الكروم

النَّاسُ الْذَّاهِبُونَ إِلَى الْأَبْدِ لَا يَعُودُونَ،
دِمَاءُ الْأَبْرِيَاءِ الَّتِي تُرْشُ بِكُلِّ الْجَاهِ،
الْأَلَامُ وَالْأَحْزَانُ الْكَامِنَةُ فِي الْقُلُوبِ،
عِنْدَ الْأَسْرِ الشَّكِلِ أَضْحِيَّةُ الْحُرُوبِ.
فَلِيَاتِ السَّلَامُ، وَالْحُزْبُ لَا تُرِيدُ،
مِنَ الْأَلَمِ وَالْحُزْنِ لَا أَحَدٌ يَسْتَفِيدُ.
نُرِيدُ الْصَّلَحَ وَالسَّلَامَ،
وَلَيْسَ الْحُرُوبَ وَالْإِنْتِقَامَ.
وَأَنَا خَائِفٌ وَفِي قَلْبِي أَمْلَ
أَنْ يَكُونَ أَحْسَنُ فِي الْمُسْتَقْبِلِ.
لِذَلِكَ، يَا سَلَامُ، تَعَالَ بِسُرْعَةِ،
لِئَلَّا أَسْمَعَ أَبَدًا الْإِنْفِجَارَاتِ وَالْأَخْبَارَ الْمُرَّةِ.
تَعَالَ، يَا سَلَامًا!

نوفار يوسف، العمر 10 سنوات، حيفا

האנשים שהולכים ולעולים לא שביס,
דם פורץ לכל הכוונים,
כמו הכאב והצער של המשפחות
שבנם או בתם נפלו במלחמות...
از בוא כבר, שלום, אל תאהר.
כאב הקשה ממש לא עוצר.
זה אוטי מפחיד.

אנחנו רוצים שלום שיגיע,
מןוי איום מלחמות להרגיע.
אנא, שלום, בוא כבר אלינו
שלא עוד אשמע פיצוצים מסביבנו,
וכל הדברים הרעים של חיינו.
אז תגיע!

נופר יוסף, בת 10, חיפה

השלום זועק לעזרה

שوتתת דם ורועדת מקור
מווכנות לזרוע הרס תוך שנים.
שהשלום ישרור אצל כל עמי העולם
כדי שנשכון כולנו בביטחון בבטחה.
ויפתח פתח לידידות ולשלום.
יהא סמלו ונשו של כל עם ועם.
כלו מלא בערגה וגעגועים
וניחוחות ההדים והיסמין ימלאו את עולמנו
ותבוא תקופה מלאה באור
ונבטייח עתיד בטוח לכל בחורה ובחור

בחלומי נגלה לי השלום כציפור
וספינות המלחמה בנים ממתינות
חלומות של כל יצורי האנוש ובני האדם
והעולם יתמלא באהבה ובשמחה
ודגלי השלום יינשאו אליו מרים,
אלוהי, הבא את השלום בכל זמן
שמעתי את ארצי שואלה בקול נכאים
מתי ריח הוורדים יגיע לאפינו
מתי יתמשח חלום של דור
ונשכח את העבר הארוור

מבסם מחמד ח'לאילה, בת 12, סחניין

إِسْتِغَاثَةُ السَّلَامِ

كَطَائِرٌ مُحْرُوحٌ يَنْزَفُ وَيَعَانِي
مُسْتَعْدَدٌ لِرَزْعِ الشَّرِّ فِي ثَوَانٍ
أَنْ يَعْمَلُ السَّلَامُ كُلَّ الْأُوْطَانِ
لِتُسْتَرِّيَخُ فِي بَيْوَتَنَا بَهْدُوءٍ وَاطْمِئْنَانٍ
وَنَفْتَحُ بَابَ الصَّدْقِ وَالْأَمَانِ
شَعَارًا لِلشُّعُوبِ فِي كُلِّ مَكَانٍ
كُلُّهُ شَوَّقٌ وَحَنْينٌ
وَشَدَا الْفُلُّ وَالْيَاسِمِينِ
وَبَيْنَدًا عَهْدُ الْحَقِّ وَالْيَقِينِ
وَنَفَكُّرُ بِمُسْتَقْبَلٍ مُزْهِرٍ كُلَّ حِينٍ

مَاذَا أَقُولُ وَقَدْ رَأَيْتُ السَّلَامَ فِي مَنَامِ
وَسُفْنَ الْحَرُوبِ تَنْتَظِرُ عَلَى الْمَوَافِي
وَحُلْمُ كُلِّ خَلْوَقٍ وَإِنْسَانٍ
وَتَمْتَلِئُ الدُّنْيَا بِالْحُبِّ وَالْحُنَانِ
وَنَرْفَعُ رَيَاتِ السَّلَامِ
يَا رَبُّ، اجْعَلِ السَّلَامَ فِي كُلِّ زَمَانٍ
سَمِعْتُ بِلَادِي تَسْأَلُ بِصَوْتٍ حَزِينٍ
مَتَى سَيَنْتَشِرُ أَرْيَجُ الرَّيَاحِينِ
مَتَى سَيَنْجَلِي وَهُمُ السَّنَينِ
لِتُنْسَى ذَلِكَ الْمَاضِي الْلَّعِينِ

مِبْسَمُ مُحَمَّدٍ خَلَيلَةُ، الْعُمُرُ ١٢ سَنَةً، سَخَنَيْنِ

دُعَاءٌ

فَلَيَكُنْ سَلَامٌ وَلَا حُرُوبَ بَعْدَ الْآنِ
وَتَقُولُ أُمِّي أَيْضًا: تَكْفِي الدُّمُوعُ وَالدُّمَ.
وَأَنَا قَاعِدَةٌ وَالْأَمَلُ فِي الْقَلْبِ
فَلَيَكُنْ سَلَامٌ وَلَنْ تَعُودَ الْحَزَبُ.

دورون كارمي، العمر 11 سنة، كيبوتس جيشير

תפילה

שיהיה שלום ולא עוד מלחמות,
גם אם אומਰת: די לדם ולدمות.

אני יושבת ובלבי תקווה
שיהיה שלום ולא עוד מלחמה.

דורון כרמי, בת 12, קיבוץ גשר

*

ערבים ויהודים ייחדו בשמחה ובעצב
ערבים ויהודים ייחדו שרים לשלום לפי הקצב
ערבים ויהודים למלאך השלום ליבם פותחים
ערבים ויהודים זורעים בגנים פרחים
ערבים ויהודים ייחדו מרימים את קולם
ערבים ויהודים קוראים ייחדו לשלום
רוצים שלום, לחיות אנו חפצים, זו זכותנו כבני אדם.

מנאל כנעאן זרעוני, בן 12, טורען

عَرَبٌ وَيهُودٌ مَعاً فِي الْأَفْرَاحِ وَالْأَحْزَانِ
 عَرَبٌ وَيهُودٌ مَعاً نَعْرَفُ لِلسلامِ الْأَلْحَانِ
 عَرَبٌ وَيهُودٌ نَفْتَحُ قُلُوبَنَا لِتَسْتَقِبِلَ مَلَكَ السَّلَامِ
 عَرَبٌ وَيهُودٌ نَزَرَعُ وُرُودَ الْجِنَانِ
 عَرَبٌ وَيهُودٌ نَصْرُخُ مَعاً بِصَوْتٍ عَالٍ رَنانِ
 عَرَبٌ وَيهُودٌ نَصْرُخُ مَعاً مِنْ أَجْلِ السَّلَامِ
 ثُرِيدُ سَلَامًا، ثُرِيدُ سَلَامًا، ثُرِيدُ أَنْ نَعِيشَ، هَذَا حَقُّنَا كَإِنْسَانٍ.

منال كتعان زرعوني، العمر 12 سنة، طرعان

تلخيص الحرب والسلام

لَمْ يَقُلْ لَدَنَا الْكَثِيرُ مَا نُرِيدُ قَوْلَهُ،
فَنَحْنُ الْآنَ فِي مَرْحَلَةٍ انتِقَالِيَّةٍ.
لَا يَسُودُ الشَّرْقُ الْأَوْسَطُ السَّلَامُ الْكَامِلُ،
وَلَكِنْ لَا تَسُودُهُ بِالْفِعْلِ حَالَةٌ مِنِ الْحَرْبِ.
نَخْطُو إِلَى الْأَمَامِ بِالْجَاهِ السَّلَامِ،
وَنَخْطُو نَحْوَهُ مُتَقَدِّمِينَ
مُسْتَعِدِينَ لِفَهْمِ طَمُوحَاتِ الْآخَرِينَ،
وَفِي تَغْيِيرِ مُجْرَى الْأَمْوَارِ رَاغِبِينَ.
وَلَدَنَا غَرَضٌ وَاحِدٌ مِنْ بَيْنِ الْأَغْرَاضِ،
وَهُوَ زَرْعُ الْمَحَبَّةِ وَإِزَالَةُ الْأَحْقَادِ،
الَّتِي وَرَثَنَا هَا مِنَ الْآبَاءِ وَالْأَجْدَادِ.
وَعَلَيْنَا أَنْ نُدْرِكَ مَا أَشْهَلَ اكْتِسَابُ الْأَعْدَاءِ،
وَلَكِنْ الْحِكْمَةُ الْحَقِيقِيَّةُ هِيَ التَّعْرُفُ عَلَى الْأَضْدِقَاءِ.

إِنَّا أَنَّاسٌ
نَعْرُفُ كَثِيرًا عَنِ الْحَرْبِ
وَشَيْئًا ضَئِيلًا عَنِ السَّلَامِ.
وَحَانَ الْوَقْتُ لِتَغْيِيرِ هَذِهِ الْحَالَةِ.
لَأَنَّ مِنْ وَرَاءِ الْكَلِمَاتِ الْجَمِيلَةِ،
تَخْتَفِي سَنَوَاتٌ كَثِيرَةٌ
سَنَوَاتٌ مِنَ الْمُعَانَىِ، وَالْحُوْفِ، وَالْقَلْقِ، وَالْأَحْزَانِ.
وَكَلِمَةُ أَمَلٍ تُضَافُ الْآنَ إِلَى هَذَا الْمَحْزُونِ.
لَعْلَهَا شَادَّةٌ، لَأَنَّهَا تُعَبِّرُ عَنِ الْقَلْبِ الْفَرَحَانِ،
وَهِيَ تُرَافِقُنَا عَلَى طُولِ الزَّمَانِ (وَحَتَّى عِنْدَ الْحَرْبِ)،
وَيُفَضِّلُهَا لَمْ نَشْعُرُ الْوَحْدَةَ فِي أَيِّ حِينٍ مِنَ الْأَخْيَانِ.
وَإِذَا تَحَدَّثَنَا عَنِ السَّلَامِ لَمْ يُمْكِنْ أَنْ نَصْلِي إِلَى الْخُتَامِ
بِدُونِ الْأُغْنِيَّةِ الَّتِي أَصْبَحَتْ نَشِيدًا لِلْسَّلَامِ
وَكَذِلِكَ مَعَ الْأَمَلِ الَّذِي يُرَافِقُنَا
مِنْ طُفُولَتِنَا طُولَ عُمْرِنَا... .

”الَّذِي انْطَفَأْتُ شَمْعَتُهُ وَوَارَأْهُ التُّرَابُ“

بات حين شاحك رحمها الله، 15 سنة، تل موند

סיכום מלחמה ושלום

לא נותר עוד הרבה לומר,
עכשו אנחנו במין מצב ביןיהם.
אין ממש שלום בمزוח התיכון,
אבל גם לא מצב ממש של מלחמה.
ואנחנו צועדים קדימה אל השלום,
שאליו אנחנו באים
עם נוכנות להבין את האחרים,
עם הרצון לשנות דברים,
עם מטרה אחת ברורה,
לסלק את השנאה,
שבנו הרבה שנים הייתה טבואה,
עם ההבנה שקל מאד לרכוש אויבים,
אך הוכמה היא למצוא חברים.

אנחנו באים כאנשים
שמודעים הרבה על המלחמה,
אך מעט מאד על השלום.
מעכשו נתחיל זאת לשנות.
מאחוּרֵי המילים היפות,
מסתתרות להן שנים רבות
של סבל, כאב, פחד ודאגה.
אך למחסן המילים האלה נספת המלה תקווה
אולי קצת יוצאת דופן, אולי קצת שונה,
כל השנים אותן מלאה (גם במלחמות)
ובזכותה לא נשארנו בודדים במערכה!
ואם מדברים על שלום אי אפשר לסיים,
בלי השיר שהפך להמנון השלום, וגם עם התקווה
של אורך כל חיינו אותן מלאה...

תפילה

כמו השחר הבוקע מתוך הלילה
מתוך החשכה
כמו השימוש השולחת את קרנניה
וtmp;געה את החלומות הרעים
כך הוא, ידידי,
אור השלום.

כמו חיוך הילדים
המחזיה את הנפשות ומעורר את התקומות
כמו אמא, אשר מעינינה
בוקעת אהבה לדורות
כך הוא, ידידי,
מעין השלום.

מארצנו המյוסרת והקדושה
מארצנו העטופה בטוהר הנבואה
מארצנו, מחזבת האהבה והאמונה
אנו מרים בקשה-תפילה:
הוי אלוהים, תן לנו שלום
תן תקווה ושמחה לידינו שלום
הוי, אלוהי-השלום !

מאמון מוניר עדוי, בן 12, טורען

دُعَاءُ

كَالْفَجْرِ يَبْرُغُ مِنْ سَوَادِ اللَّيْلِ
مِنْ قَلْبِ الظَّلَامِ
كَالشَّمْسِ تُرْسِلُ الشَّعْاعَ
تُبَدِّدُ الْأَوْهَامِ
هَكَذَا يَكُونُ، يَا أَحِبَّتِي،
نُورُ السَّلَامِ.

كَبَسْمَةِ الْأَطْفَالِ
كَنْسَمَةِ تُحْبِي النُّفُوسَ، تُتَعَشِّشُ الْأَمَالَ
كَالْأَمَّ، يَفِيضُ مِنْ عَيْنِيهَا
مُسْتَقْبَلُ الْأَجْيَالِ،
هَكَذَا يَكُونُ، يَا أَحِبَّتِي،
نَبْعُ السَّلَامِ.

مِنْ بِلَادِنَا الْمُعَذَّبَةِ الْمُقَدَّسَةِ
مِنْ بِلَادِنَا الْمُلْكَعَةِ بِطَهْرِ النُّبُوَّةِ
مِنْ بِلَادِنَا، رُبُوعِ الْطُّهْرِ وَالْإِيمَانِ،
تَرْفَعُ الدُّعَاءُ
يَا رَبُّ، أَعْطِنَا مِنْ عِنْدَكَ السَّلَامَ
أَعْطِ الْأَمَلَ وَالْفَرَحَ لِأَطْفَالِ السَّلَامِ،
يَا رَبُّ السَّلَامِ!

مأمون منير عدوى، العمر ١٢ سنة، طرعان

الأولاد بين الجانبين

أخيائنا أفكروا مَاذا كان سيحدث لو كُنْت إنسانة أخرى؟
بدل أنْ أَولَدَ في إِسْرَائِيلْ، ولدْتُ في فلَسْطِينْ.
في الحقيقة هو المَكَانُ نَفْسُهُ، إِذَا، مَاذا اسْمَانِ مُخْتَلِفَانِ؟
وَمَاذا لو أَنْتِي ولدْتُ وَرَاءَ الْخَطِّ الْأَخْضَرِ؟
هل عَالَمْتِي هُنَا مُخْتَلِفُ وَبَعِيدٌ كَثِيرٌ؟

رُبَّما، رُبَّما، هُنَاكَ أَيْضًا تُوجَدُ بِنْتُ سَادِجَةَ
تَسْأَلُ: مَاذا كَانَ سَيَحْدُثُ لو كُنْتُ إِنْسَانَةَ أُخْرَى.
بِالْتَّأْكِيدِ هِيَ أَيْضًا تَكْرَهُ أَنْ يَذْهَبَ وَالْدُّهَا إِلَى الْخِدْمَةِ الْإِحْتِيَاطِيَّةِ
"لِمَجْرِدِ أَنْ نَكُونَ مُسْتَعِدِينَ لِكُلِّ الظُّرُوفِ"
هِيَ أَيْضًا، بِالْتَّأْكِيدِ، تَلْعَبُ الْعَابَ الْأَطْفَالَ
هِيَ أَيْضًا، بِالْتَّأْكِيدِ، رَهَقَتْ مِنَ الْوَضْعِ الْرَّاهِنِ.

وَبَعْدَ عِدَّةِ سَنَوَاتٍ، عِنْدَمَا أَخْدِمُ فِي الْجَنِيشِ،
مَاذا أَقُولُ لِتِلْكَ الْبِيْثِ؟
يَا لَيْتَ السَّلَامَ يَتَحَقَّقُ قَبْلَ ذَلِكَ الْوَقْتِ!
أَنَا وَاثِقَةُ أَنَّهَا هِيَ أَيْضًا تُرِيدُ الْأَمْرَ نَفْسَهُ!
حَقًا، تُوجَدُ اتْفَاقِيَّاتُ وَتَوْاقِيعُ
وَلِكُنْ، مَا زَالَتْ أَعْمَالُ عَنْفٍ وَتَخْرِيبٍ
كُلَّ يَوْمٍ نَسْمَعُ عَنْ جَرْحٍ أَوْ قَتْلَى
وَأَنَا مُتَأْكِدَةُ أَنَّهُمْ هُنْ أَيْضًا يَبْكُونَ مُؤْتَاهُمْ...

لِأَجْلِي وَلِأَجْلِهَا وَلِأَجْلِ بَاقِي الْأَوْلَادِ
تَعَالَوْا نَغْقِدُ الْمُصَالَحةَ بَيْنَ كِلَّا الْطَّرَفَيْنِ!
وَكَيْ يَتَوَقَّفُ الْبُكَاءُ وَنَزِيفُ الدَّمِ
تَعَالَوْا نَتَصَرَّفُ كُلُّنَا كَبَشَرًا!!

شيرا برات، العُمر 12 سنة، كفار هيس

הילדים שבין שני הצדדים

לפעמים אני חושבת, מה היה קורה אילו הייתה אחרת?
אילו במקום להיוולד בישראל, הייתה נולדת בפלשתין?
הרי זה אותו מקום, אז למה שני שמות שונים?
ומה היה קורה אילו הייתה נולדת מעבר לקו הירוק?
האם באמת עולמי כאן כל-כך שונה ורחוק?
אולי, אולי, גם שם יש ילדה כמוני, תמיימה,
ששואלה: מה היה קורה אילו הייתה שונה?
בטח גם היא שונאת שאביה הולך למילואים
"רק כדי שלכל מקרה יהיה מוכנים",
בטח גם היא משחקת בצדור וקופצת ב"קלאס",
בטח גם לה המצב הנוכחי נמאס...

ובעוד מספר שנים, כשהאשרת בצבא,
מה אני אגיד לאותה הילדה?
הלוואי שעד אז יהיה כבר שלום אמיתי!
אני בטוחה שהיא רוצה בכך בדוק פמותי!
אמנם כבר יש הסכמים ויש חתימות
אבל עדין יש פיגועים וחלות
mdi يوم אנחנו שומעים על פיגועים או הרוגים
ואני בטוחה שגם הם על מותיהם בוכים...

از למני ולמענה ולמען כל שאר הילדים
בואו נשלים בין שני הצדדים!
וכדי שיפסיקו הבכי והדט
בואו נתנהג כמו בני אדם!!

שירת פרת, בת 12, כפר חס

الاولاد يكتبون السلام

جبعات حبيبة التي تعمل منذ نصف قرن على تقديم التربية للسلام، التسامح، التعايش، والتضامن الاجتماعي بادرت في بداية 1999 الى مبارة تحت عنوان: "الاولاد يكتبون السلام". مئات القصائد أرسلت للمشاركة في المسابقة من مختلف انحاء البلاد، وكلها طموح عميق للسلام من جهور لا يسمع صوته عادة: الاولاد في اسرائيل، اليهود والعرب.

فاز بالجائزة الاولى الفتاة اليهودية شيرا بورات من كفر هس والشاب العربي مأمون منير عدوی من طرعان. كل القصائد التي وصلت المسابقة قدمت هدية لرئيس الدولة السيد عيزر فايتسمان الذي أقام استقبالاً للفائزين في مكتبه.

هذا الكتاب، يحتوي على عدد من القصائد انتخب من بين مئات القصائد التي شاركت في المسابقة، ترافقتها رسومات في موضوع السلام، من ابداع اولاد يهود وعرب يشاركون خلال السنة الدراسية في ورشة ابداعية في مركز الفنون في جبعات حبيبة.

الخط واللون، الصور الغنية من عالم الطبيعة، رمز الحمامات وغضن السلام، الصلاة والاحلام هذه هي الادوات التي بواسطتها يعبر الاولاد عن تطلعهم الى السلام. وهم يدركون جيداً الواقع الصعب والمؤلم الذي يعيشون فيه وصعوبة تحقيق الحلم. ومع هذا فهم ليسوا مستعدين للتنازل عن حقهم في الحلم، كما تقول غليت عميتسور بنت التاسعة والنصف: "ولعلَّ هذَا مُجَرَّدُ حُلْمٍ مِّنَ الْأَحَلَامِ / تَرَاهُ فِي مَنَامِهَا بِئْتُ لَا تَعْرِفُ كَيْفَ يَسِيرُ الْعَالَمُ. / وَلَكِنْ، لَعَلَّ مِنْ تِلْكَ الْأَحَلَامِ الْوَهْمِيَّةِ / يُمْكِنُ بِنَاءً حَالَةً سَلَامٍ حَقِيقَيَّةً.".

خلال المسابقة وصلتنا باقة قصائد كتبتها بات حين شاحك، رحمة الله، التي قُتلت في عملية تفجير في تل ابيب سنة 1997 عندما كانت في الخامسة عشر من عمرها. ومنذ كارثة فقدانها يكرس والديها كل نشاطهما للعمل من اجل ال火ار بين اليهود والفلسطينيين، وبهذا ينفذان وصيتها. قصائد بات حين لم تشارك في المسابقة، ولكن رأينا من المناسب نشر واحدة منها في الكتاب، وهي قصيدة مليئة بالشوق الحار الى عالم السلام والامل والقلق العميق من الاتي.

يسري ان اشكر، من صميم القلب، الدكتورة الن رينغيار من سويسرا، الداعمة والصديقة الوفية لجبعات حبيبة التي بفضل مبادرتها وتبرعها السخي كان بالامكان اصدار الكتاب. هذه الطبعة، كما كتبت في مقدمتها، مكرسة لزوجها ميخائيل، شريكها في الحياة وفي الطريق، هدية له في عيد ميلاده الخمسين الذي جاء في السنة الخمسين لتأسيس جبعات حبيبة. وشارك مع السيدة رينغيار، اصدقاؤه الذين تبرعوا لنجاح المشروع.

نوجه شكرنا خاصاً لاورسولا روزنسبايغ رئيسة رابطة اصدقاء جبعات حبيبة في سويسرا التي عملت بلا كلل من اجل صدور هذا الكتاب.

د. راحيل اهاروني

مدمرة جبعات حبيبة

تموز 1999

ילדים כותבים שלום

סמינרינו גבעת חביבה, השוקד מזה יובל שנים על קידום החינוך לשalom, דמוקרטיה, סובלנות, דוקיון וסולידיות חברתיות, יוזם בתחילת 1999 תחרות בשם "ילדים כותבים שלום". מאות שירים נשלחו לחרות מכל רחבי הארץ, וכולם עומדים בסימן כמייה עזה לשalom של ציבור רחוב שcolo אינו נשמע בדרך כלל בפומבי – ילדים ישראלים, יהודים וערבים גם יחד. במקום הראשון זכו שיריהם של נערה יהודיה – שירה פרת, ונער ערבי – מאמון מוניר עדוי. כל השירים שנשלחו לחרות הוגשו כשי לנשיה מדינת ישראל, מר עוז ויצמן, שערך לזכים קבלת פנים בלשכתו.

בספר זה, המכיל מבחר מצומצם מתוך השירים שהגיעו אלינו, משבצים ציורים שנושאים הוא השלום, פרי עבודתם של ילדים, יהודים וערבים, המשתתפים בכל ימות השנה בסדנת יצירה במרכז לאומניות של גבעת חביבה. הקו והצבע, הדימויים העשירים מעולם הטבע, הиона הסמלית ועלה הזית בפה, התפילה והחלומות – אלה הם הכלים שבאמצעותם מביעים הילדים את ציפיותם לשalom. הם מודעים היבט למציאות הקשה והכוابت שלתוכה נולדו, ולא פחות מכך – לנאייבותם שבחלומם. ואף על פי כן, אין הם מוכנים לוותר על זכותם לחלום, כפי שמסכמת גלית עמיוצר בת התשע וחצי: "אולי זה חלום טיפשי וקטן / של ילדה שלא מבינה איך פועל העולם / אבל אולי מחלומות כאלה שיחלמו גם אחרים אתי / אפשר לבנות שלום אמיתי".

במהלך החרות נשלח אלינו צורור שירים של בת-חן שחק ז",ל, שנרגה בפיגוע בתל-אביב בשנת 1996, בהיותה בת 15. מאז האסון מקדישים הוריה את עצמן לפעולה למען הידרות בין יהודים לפלסטינים, ובכך רואים את עצמן כמקיימים את צוואת בתם. שירה של בת-חן לא נכללו בחרות, אך בספר מצאנו לנכון לפרסם אחד מהם, שבו שוררים אלה באלה געגועים עזים לעולם של שלום ותקווה וחרדה עמוקה מפני הבאות.

השירים בערבית נכתבו בחלקים בסגנון השירה הערבית הקלאסית, המכחיבת משקל וחריזה קבועים, ומבנה שבו כל שורה בשיר היא בית בן שני חלקים מקבילים – דלת וסוגר. ראוי להעיר כי בתרגום, שם דגש בעיקר על מסירת רוח השירים ותוכנם, לא תמיד באו הכללים המבנאים הללו לידי ביטוי מלא.

חויה נעימה היא לי להודות מקרוב לב לד"ר אלן רינגייר משוויץ, תומכת וידידה נאמנה לגבעת חביבה, שבזכות יוזמתה ותרומתה הנדיבה יצא הספר לאור. מהדורה זו, כפי שכתבה בהקדמה, מוקדשת למיכאל, שותפה לחיים ולדרך, כדי ליום הולדתו החמישים שחל בשנת היובל לגבעת חביבה. הוסיףו לשיברכו של מר רינגייר, שסייעו בתרומותיהם להשלמת המפעל.

תודה מיוחדת שלוחה מאיתנו לגב' אורסולה רוזנצויג, הנשיאה רבת הפעלים של אגודת יידי גבעת חביבה בשוויץ, שלא נחה ולא שקטה עד שיצא הספר לאור.

ד"ר רחל אהרון
מנהל גבעת חביבה
יולי 1999

مقدمة

كتاب "الاولاد يكتبون السلام" هو أحد المشاريع الكثيرة والشاملة التي تتم في جبعات حبيبة، والتي ارافق نشاطاتها في السنوات الاخيرة. لا شك في ان جبعات حبيبة حققت انجازات بارزة على طريق تحقيق الهدف الصعب التي وضعته لنفسها: تقدم العملية السلمية بين اليهود والعرب في اسرائيل، الشباب والكبار. ومثل كل مشروع اخر في الحياة، فان عمل جبعات حبيبة يحتاج الى مساعدة من الخارج. وكما ان كل مكسب شخصي يستند الى بيئة مؤيدة من الاصدقاء والمؤيدين، هكذا ايضا، كان بالامكان اصدار "الاولاد يكتبون السلام" بفضل دعم الاصدقاء. افضل صديق لي في حياتي الشخصية هو زوجي ميخائيل وبالصدفة احتفلنا بعيد ميلاده الخمسين بينما جبعات حبيبة تلخص خمسين سنة من نشاطها المثمر والصعب. "الاولاد يكتبون السلام" مكرس لميخائيل، ولكن "لميخائيل" تعني ان الكتاب يصدر بفضل التبرع المالي من اصدقاء ميخائيل.

لذلك اريد ان اشكر، وبهذه المناسبة، ميخائيل واصدقاءه، وان اهني جبعات حبيبة على تنفيذ مشروع اخر ممتاز يندرج في النشاطات خلال خلال خمسين سنة التي تلخصها الان. كلنا امل ان السلام الذي نحلم به كلنا سوف يتحقق قريبا، وكلما جاء اسرع كان ذلك افضل. والى ذلك الحين تواصل جبعات حبيبة الاعتماد على الاصدقاء في احياء العالم ميخائيل هو واحد منهم ومثله الن رينغيار.

آلن رينغيار
تموز 1999

הקדמה

הספר "ילדים כותבים שלום" הוא אחד המפעלים הרבים רחבי ההקף של גבעת חביבה, שאת פועלתה אני מלווה בשנים האחרונות. אין ספק כי גבעת חביבה הגיעה להישגים ניכרים בדרך להגשמה היעד הקשה שנטלה על עצמה – קידום תהליך השלום בקרב יהודים וערבים בישראל, בני נוער ומבוגרים. כמו כל מפעל אחר בחיים, עבודת גבעת חביבה זקוקה לסייע מבחן. וכך שכל השג אישי נשען על סביבה אוחצת של ידידים תומכים, כך גם התאפשרה הוצאתו לאור של הספר "ילדים כותבים שלום" הודות לתמיכתם של ידידים.

הידיד הטוב ביותר בחיי הפרטיים והמקצועיים הוא בעלי מיכאל. אירע כך שאט יום הולדתו החמשים חגגו בזמן שגבעת חביבה מסכמת חמישים שנות עבודה פורייה וקשה. הספר "ילדים כותבים שלום" מוקדש למיכאל, אבל "למיכאל" פירשו שהספר יצא לאור הודות לתרומות הכספיות של יידי מיכאל. על כך אני מבקשת להודות בהזדמנות זאת למיכאל ולידי, ולברך את גבעת חביבה על הוצאתו לפועל של עוד מפעל מצוין המשתלב בחמשים שנות המצוינות שהיא מסכמת עתה. הבה ונΚוּה כי השלום שכולנו מýchילם לו יבוא בקרוב, וככל שיקדים – כן ייטב לנו. עד אז תמשיך גבעת חביבה להסתמך על ידידים ברחבי העולם. מיכאל הוא אחד מהם, וכמווּה גם אני.

אלן רינגייר

יולי 1999

الفهرسة

الصفحة	القصائد	מספר عمود	شِيرِيم
120	شيرا برات	121	شירה فرات
119	مأمون منير عدوى	118	مأمون مونير عدوى
116	بات حين شاحك (رجمها الله)	117	بات حن شاحك ز"ل
115	منال كنعان زرعيني	112	منال كنعان زرعيني
110	دورون كارمي	111	دورون كرمي
109	مبسم محمد خلايلة	108	مبسم محمد ח'לאילה
106	نوفار يوسف	107	نوفار יוסף
105	خزنة رجب مناع	104	خ'זנה רג'ב מנאע
102	ناداف ليسائي	103	ندב ליסאי
101	بشر مشهور بشر	100	بشر مشהور בשר
98	لينوي دادون	99	لينوي דדון
97	مرايم راضي عزة	94	مرايم ראיי עזה
92	موران سغيف	93	مورן שגייב
91	امنية محمود ملحم	90	امניה محمود מלחם
88	ريننا ميسكين	89	רננה מיסקין
87	مني سعيد قضماني	84	מנא סעד קדמאני
81	راحيللي ليفي	83	רחלי לוי
79	شرين نور راغب	78	شرين נור ראג'ב
76	غاليل عميتسور	77	גלית עמייטзор
75	شذى هاني فروجه	74	שד'א האני פרוגה
72	شارون بلوم	73	שרון בלום
71	ملكة رائق نخله	70	מלכה ראייק נח'לה
68	بن لي مرجاي	69	بن-לי מרגאי
67	امال خلص توما	66	امאל מח'ליס תומה

الرسومات

الرسومات	الصفحة	القصائد	الصفحة	الصور
أيمان مصالحة - كفرقرع	134	أيمان مصالحة - كفرقرع	134	أيمان مصالحة - كفر كرع
نيطع بيريتس - مفؤوت عيزون	124	نيطع بيريتس - مفؤوت عيزون	124	نيطع פרץ - مبأوات عירون
طال أوفق - مفؤوت عيزون	123	طال أوفق - مفؤوت عيزون	123	طال أפק - مبأوات عירون
رنا مصاروة - كفرقرع	114	رنا مصاروة - كفرقرع	114	رنا مصاروة - كفر كرع
ريما رضا - ام الفحم	113	ريما رضا - ام الفحم	113	ريما ردا - اوم אל فחם
نفين عثامنة - كفرقرع	96	نفين عثامنة - كفرقرع	96	نفين عث'مانة - كفر كرع
ليرون زيدمان - مفؤوت عيزون	95	ليرون زيدمان - مفؤوت عيزون	95	ليرون زידמן - مبأوات عירون
نيطع بيليق - مفؤوت عيزون	86	نيطع بيليق - مفؤوت عيزون	86	نيطع فلغ - مبأوات عירون
غلا احمد - ام الفحم	85	غلا احمد - ام الفحم	85	علاءا احمد - اوم אל فחם
محمد عادل - كفرقرع	64	محمد عادل - كفرقرع	64	محمد عادل - كفر كرع
نفين عثامنة - كفرقرع، هيلا - خضيرة	40	نفين عثامنة - كفرقرع، هيلا - خضيرة	40	نفين عث'مانة - كفر كرع، הילה - חדרה
امنه جمال - ام الفحم	39	امنه جمال - ام الفحم	39	امنه جمال - اوم אל فחם
حنان عسلي - كفرقرع	26	حنان عسلي - كفرقرع	26	حنان عסלי - كفر كرع
علا احمد - ام الفحم	25	علا احمد - ام الفحم	25	علاا احمد - اوم אל فחם
حنين رجا - ام الفحم		حنين رجا - ام الفحم		حنין רג'א - اوم אל فחם

ילדים כותבים שלום

الاولاد يكتبون السلام

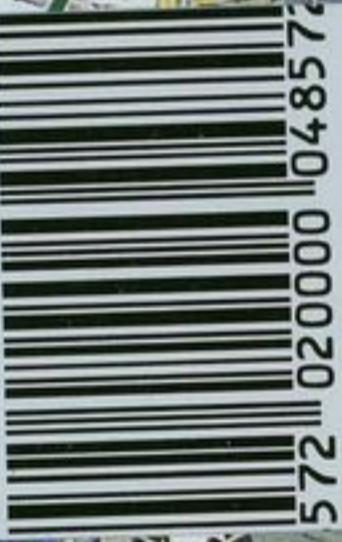

גבעת חביבה • جبعة حبيبة

למייכאל
ליום הולדתו ה-50
מרעיתו אלן ומידידיו

لبيهانيل
في عيد ميلاده الخمسين
من قرينته آلن واصدقائه

572 020000 04857

• Kinder schreiben für den Frieden

• ילדים כותבים שלום

• Children Write for Peace

• الاطفال يكتبون السلام